

POSLOVNO-KOMERCIALNA ŠOLA CELJE
Poklicna in strokovna šola

PEDOFILIJA

Avtorici:

Tjaša KUKOVIČ, 2. č PTI

Klavdija STROJANŠEK, 2. č PTI

MENTORICA:

Dagmar KONEC, prof. zgod. in soc.

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, 2007

POVZETEK	3
1 UVOD	4
1.1 Opis raziskovalnega problema in namen naloge.....	4
1.2 Cilji raziskovalne naloge.....	5
1.3 Oblikovanje hipotez.....	5
1.4 Predpostavke in omejitve raziskave.....	6
1.5 Predvidene metode raziskovanja.....	6
2 DEFINICIJA PEDOFILIJE	6
3 OPREDELITEV PEDOFILIJE	7
3.1 Vrste pedofilov.....	8
3.2 Delitev glede na spolno usmerjenost.....	8
3.3 Delitev glede na starost.....	9
3.4 Delitev po Schorschu.....	9
3.5 Kako pedofili označujejo sebe.....	9
4 PEDOFIL IN NJEGOVA ŽRTEV	10
4.1 Potek spolne zlorabe otroka.....	11
4.2 Posledice spolne zlorabe za otroka.....	11
4.3 Vrste zlorab otrok.....	12
5 PEDOFILIJA V MEDIJIH	13
6 PEDOFILIJA V RAZLIČNIH OBLIKAH	14
6.1 Osebni stik.....	14
6.2 Otroška pornografija.....	14
6.3 Spletne klepetalnice in internet.....	15
7 PEDOFILIJA NA INTERNETU	15

7.1	Internet – zaveznik pedofilije?	16
7.2	Microsoft zaprl klepetalnice.....	17
8	ZGODOVINA PEDOFILIJE.....	17
8.1	Primeri pedofilije v Sloveniji in po svetu	18
8.2	Zaščita otrok.....	20
9	ZAKONODAJA IN PREGON PEDOFILIJ V SLOVENIJI.....	22
10	DRUŽINSKI FILTER.....	24
11	PEDOFILSKI TURIZEM	25
12	SKLEP.....	26
13	ZAKLJUČEK.....	28
14	EMPIRIČNI DEL.....	29
14.1	Anketa	29
15	OVREDNOTENJE HIPOTEZ	39
16	VIRI IN LITERATURA	41
17	PRILOGE	42

POVZETEK

Tema naše raziskovalne naloge Pedofilija zajema široko raziskovalno področje. Najin raziskovalni problem je ugotoviti, kako razširjena je pedofilija v Sloveniji. Posebej naju je zanimalo, koliko vrst pedofilov poznamo. Zanimalo naju je kje dobivajo pornografsko literaturo in koliko so stari otroci, ki so zlorabljeni.

Pri raziskovalnem delu sva uporabili različne metode. Najprej sva izbirali sekundarno metodo, s katero sva zbirali strokovno literaturo in različne podatke iz knjižnic in drugih virov.

Za nadaljnji prikaz naše raziskave sva uporabili metodo anketiranja. Anketne vprašalnike je izpolnilo 194 dijakov različnih letnikov različnih šol, Gimnazije Center Celje, Srednje zdravstvene šole, Poslovno- komercialne šole Celje.

Iz dobljenih rezultatov ankete je razvidno, da je večina srednješolcev mnenja, da so zlorabljeni tako dečki kot deklice. Pedofili so tako moškega kot tudi ženskega spola. Zanimivo je tudi, da veliko dijakov meni, da so pedofili neizobraženi ljudje in. Običajno pa so iz revnih držav.

1 Uvod

1.1 Opis raziskovalnega problema in namen naloge

Področje spolne zlorabe otrok je po svetu in pri nas šele odkrivano. Pri nas vsaj z desetletno zamudo. Vsakdanji človek, pa tudi strokovnjak, ob strmi nad količino in globino problematike, na katero smo naleteli kot na ledeno goro in pravih razsežnosti še ne poznamo. Že sama tema nam vzbuja močno nelagodje, spoznanje, da so znanje strokovnjakov, pa tudi najrazličnejše strategije preprečevanja in zdravljenja še zelo šibke in pomanjkljive. Zgodovina spolnih zlorab oziroma njihovega odkrivanja in obravnavanja ni samo pouk iz preteklosti, ampak tudi družbene razmere sedanjosti, ki zlorabo minimalizirajo, delajo iz nje škandal, v resnici pa še vedno traja boj za uveljavljanje človekovih pravic otroka na tem področju.

Zloraba otrok, predvsem spolna zloraba otrok, zadnje časa izstopa s področja tabu tem in v strokovni javnosti je vedno bolj izražena potreba po sistemskem reševanju tega fenomena. Obravnava problematike nujno zahteva multidisciplinarni pristop, ki vsebuje izobraževanje različnih profilov in vzpostavljanje timov in mrež na lokalnem nivoju, ki bodo operativno usmerjeni.

Položaj otroka je bil skozi zgodovino pojmovan kot »lastninska«. Danes pa nasprotno šteje, da je otroka potrebno varovati, tudi pravno in kazenskopravno, zaradi njega samega. Tako za nezaželena štejejo vsa tista dejanja, ki so v nasprotju z otrokovo koristjo. Načelo varstva otrokove koristi je tako pomembno, da se morajo pred njim pogosto umakniti hotenja drugih po uveljavljanju njihovih lastnih interesov.

Odrasli pogosto trdijo, da otrokom pomagajo, jih učijo in odpravljajo napake drugih odraslih, ki jih v resnici zlorablajo. Še strašnejše pa je, da velikokrat ne gre za nesrečen slučaj, pomoto ali raztresenost dobrohotnega odraslega v odnosu do odvisnega, zaupljivega in neizkušenega otroka, temveč za načrtovano zlorabo. Ob tem spoznanju nas, če ga le dovolj hitro ne odrinemo, preplavijo občutki groze, nemoči in žalosti, saj si moramo priznati, da storilci dejanje načrtujejo, izbirajo otroka, ob katerem bodo sami zaščiteni in skriti, in se navkljub zločinu, do okolice vedejo ljubeznivo. Filozofinja Hannah Arendt je to opisala kot »normalnost zla«¹. V otroških življenjih povzroči največjo travmo ravno storilec, ki je otroku najbližji, ali tisti, ki ga poznajo in spoštujejo tudi otrokovi skrbniki. Največkrat se ga drži dober glas, da je »tako dober z otroki in ve, kako z njimi ravnati«. V slovenskem prostoru, kjer obstaja še toliko skritega in neizrečenega, ljudje zaradi lastnih strahov verjamejo, da je bolje, da se »teh reči« ne dotika in vanje »ne dreza«, saj lahko pripeljejo do novih in hujših zlorab.

Prav zaradi kočljivosti pojma in problema pedofilije sva se osredotočili tudi same pokukati za zaveso, se še posebej osredotočiti na pojav pedofilije na internetu, kjer dobiva globalne razsežnosti. Najin cilj je bil odkriti čim več povezanega s to problematiko in ugotoviti, ali je to res eden vodilnih problemov naše dobe ali pa le skomercializirana poteza medijev.

¹ Arendt v Waiss&Galle, 2001:7

1.2 Cilji raziskovalne naloge

Cilji te raziskovalne naloge so:

- razkriti pojem pedofilije,
- podrobneje pokukati v ta svet temačnosti,
- vključili bova tudi pedofilijo na internetu in pornografijo mladoletnikov,
- zanima naju osveščenost Slovencev o pojmu pedofilije in kakšno je njihovo mnenje,
- s to raziskovalno bova poskušali mladim pokazati, kaj vse ponuja internet in kako nevaren je za mlajše od 12 leta,
- s to nalogo ne bova preprečili pedofilstva, lahko pa vsaj malo preprečiva obiskovanje internetnih klepetalnic in spornih vsebin,
- ne samo mlade, tudi njihove starše, želiva opomniti, da internet ni več tako varen, kot je bil včasih, pa ni nevaren le internet, dandanes tudi na ulici nisi več varen.

Predvideva, da bi bilo dobro, če bi Slovenci bili malo bolj seznanjeni s samo pedofilijo in z njenimi posledicami. Predvsem bi bilo dobro, če bi se starši malo bolj posvečali otrokovim težavam, otrokom zaupali in pomagali, če slučajno pride do takšnega problema, ne pa da slepo verjamejo samemu povzročitelju, otroka pa zaničujejo.

1.3 Oblikovanje hipotez

H1

Pedofili so večinoma moškega spola, njihove žrtve pa so tako deklice kot tudi dečki.

H2

Majhni otroci so bolj ranljivi zaradi svoje naivnosti in zaupljivosti.

H3

V Sloveniji pedofilija ni razširjena.

H4

Izobrazbena struktura pedofilov je višješolska.

H5

V Sloveniji ne nastaja material z otroško pornografijo, temveč se le posreduje oziroma prenaša.

H6

Mladi so premalo obveščeni o pojmu pedofilije.

H7

Svoje žrtve si pedofili izbirajo na internetu.

H8

Največ žrtev prihaja iz vzhodnih držav (Albanija, Afrika, Irak, Iran...)

H9

Dijaki so za smrtno kazen pedofilov.

1.4 Predpostavke in omejitve raziskave

Anketni vprašalnik bodo izpolnili dijaki četrtil letnikov naše šole, gimnazije Celje Center, Srednje ekonomske šole in Srednje zdravstvene šole.

Sva časovno omejeni, saj imava predviden rok za izdelavo raziskovalne naloge.

Najina največja omejitev pa je seveda pomanjkanje literature o pedofiliji.

1.5 Predvidene metode raziskovanja

Oblikovali bova načrt dela za teoretični in empirični del naloge. Delo bo potekalo s kombinacijo teoretičnega in empiričnega dela.

Za raziskovanje bova uporabili primarne in sekundarne vire podatkov. Sekundarne vire bova črpali iz strokovne literature, medmrežja ter člankov iz časopisov in revij.

Primarne vire bova pridobili z izvedbo ankete med dijaki drugih letnikov naše šole ter z uporabo drugih virov, ki bi nama lahko na kakršen koli način pomagali priti do zelenih rezultatov.

2 Definicija pedofilije

Pojem pedofilije je definiran z različnih vidikov. Je psihiatrična in medicinska (in ne pravna) oznaka za določeno ravnanje in nadlegovanje. To pomeni, da pravo in posebej kazenska zakonodaja, ne uporablja termina pedofilija za ravnanje, kot je spolno občevanje ali drugo spolno dejanje z otrokom. Tu ne gre samo za formalno stališče, dejansko je med storilci spolnih napadov na otroke le malo takih, ki jih stroka označi za pedofile.

Z vidika medicine pedofilija, spada med odklonska spolna vodenja. Taka dejanja storilci naredijo z različnih nagibov, ne le zaradi spolne afinitete do otrok.

Pojem pedofilija se vse bolj pojavlja tudi na straneh s črno kroniko. Pokojni psihiater in seksolog, dr. Marijan Košiček je dejal, da se dandanes o pedofiliji razmeroma veliko govori, toda pri tem gre za neko novo dimenzijo, ki se je ljudje ne zavedajo. Razložil je, da gre namreč za sadizem. To pa je po njegovem mnenju nekaj povsem drugega kot pedofilija. Sadistov je precej in v pravni državi se težko uživajo. O tem, koliko jih je v resnici, se lahko najlažje prepričamo, ko pravna država preneha delovati. Recimo v času vojn in revolucij, ki še vedno divjajo tudi v naši neposredni bližini.

Dr. Marijan Košiček je dejal, da se človek – med sadisti je več moških kot žensk – ki v sebi skriva nagnjenje, v mirnem času najlažje izživlja nad šibkejšimi v krogu družine, se pravi nad ženo in otroci. Bodisi verbalno bodisi fizično. To vidimo, če pogledamo, koliko je samo v Sloveniji trpinčenih otrok. Jasno bo brutalnež, ki spolno zlorabi lastnega otroka, precej težko prišel na sodišče, saj je otrokov skrbnik. Skratka, skupni imenovalc kronike medijsko odmevnih spolnih napadov na otroke, je najprej sadizem in šele nato pedofilija.

Sicer pa lahko o pedofiliji govorimo izključno takrat, ko je objekt spolnega poželenja otrok, star največ 10 let. Če je pri moškem objekt poželenja deklica v zgodnjih najstniških letih, tja do 14. leta, potem govorimo o lolitizmu. Ljudi, dovzetne za to spolno anomanijo, ne gre metati v isti koš s pedofili in sadističnimi pedofili.

V kazenskem zakoniku Republike Slovenije je tako dejanje opredeljeno kot kaznivo dejanje v 183. členu: spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let, kjer je kot kaznivo določeno vsako spolno dejanje oseb, mlajših od petnajst let, glede na način storitve in posledice pa je različna tudi višina zagroženih kazni.

Definicija besede pedofil po Slovarju tujk: -a m (pedo+-fil) kdor je nagnjen k pedofiliji; pedofilija –e ž spolno nagnjenje do otrok.²

3 Opredelitev pedofilije

V sklopu raznovrstnega nasilja nad otroci zbuja v zadnjem času posebno pozornost spolne zlorabe otrok. Zdi se da imamo opraviti s pojavom, ki ga javno mnenje dojema kot zlo *par excellence*. Pedofilija je prikazana kot zločin nad zločini, pedofil pa kot utelešenje ali celo naravne sprevrženosti.

O pedofiliji govorimo, kadar poskuša odrasel človek zadovoljiti svoje spolne želje in potrebe na otrocih. Seveda moramo pri tem razmejiti, do kdaj je človek otrok. Gebhard³ s sodelavci predlaga, da bi v naši kulturi imeli za otroka človeka, dokler ne dopolni 12 let. Pri nas je ta meja v ožjem pomenu besede pri 14. letih starosti, v širšem pomenu pa pri polnoletnosti.

Poseg v spolno nedotakljivost otrok pa ni zgolj pravni, temveč lahko tudi medicinski fenomen in problem. Medicina namreč vrednoti spolno nagnjenje do otrok oziroma pedofilijo za spolno deviacijo. Vendar pa gre za pedofilijo le tedaj, kadar je to spolno nagnjenje usmerjeno k otroku, staremu trinajst let ali manj, oseba, ki tako nagnjenje ima, pa je stara najmanj šestnajst let in je vsaj pet let starejša od žrtve.

² France Verbinec, Slovar tujk, Cankarjeva založba, 1989, Ljubljana, str. 533

³ www.dossierkorupcija.com

Pedofilija je kaznivo dejanje. Znano pa je, da je bilo nekdanje spolno partnerstvo med odraslimi in otroki v mnogih kulturah povsem običajno. Zahteva po spolni nedotakljivosti otrok in mladostnikov je pravzaprav novejša. Dokazano je, da otroci, posebno deklice, spolno vzbujajo tudi povsem »normalne« moške.

O pogostosti pedofilije vemo zelo malo; veliko staršev namreč ne prijavi storilca iz (neutemeljene) bojazni, da kazenski postopek utegne tako ali drugače škodovati otroku. Družbeni odzivi so zelo ostri. Policija naj bo kar najbolj čuječa, učinkovita in neprizanesljiva. Sodišča naj bodo stroga. Nekateri predlagajo, da bi morali obsojene storilce podvreči zdravljenju, kemični kastraciji ali pozornemu nadzoru po izpustitvi na prostost.

Ob teh perečih problemih včasih pozabljamo na druga vprašanja. Koga naj štejemo za »otroka«? Kdaj otrok preneha biti otrok? Katere spolne prakse so otroku dovoljene? Do kdaj imajo odrasli pravico siliti otroka v igranje vloge otroka? Kako urediti spolno življenje otroku?

Raznovrstne oblike zlorabe otroka so problem, ki je pritegnil pozornost javnosti razmeroma pozno. Zanimanje strokovne in laične javnosti se stopnjuje od šestdesetih let dalje. Najprej je prevladalo mnenje, da se večina zlorab otroka pripeti zunaj družinskega okolja. Poznejše raziskave pa so pokazale, da izvira večina zlorab iz družinskega kroga. Po mnenju psihoanalitikov imajo tudi pri pedofiliji odločilno vlogo izkušnje iz prvih let življenja. Psihoanalitiki se upirajo na dejstvo, da skoraj vsi pedofili poročajo o zgodnjih sporih z očetom in materjo.

3.1 Vrste pedofilov

Dejstvo je, da so moški bolj nagnjeni k pedofiliji kakor ženske. Strokovnjaki razlikujejo več vrst pedofilov:

- »panseksualni pedofili« (Bromberg): mikajo jih otroci obeh spolov, posebno dečki;
- »nevrotični pedofili«: mikajo jih predvsem deklice;
- **Nezreli, frustrirani, sociopatski, psihotični, slaboumni in mešani pedofili** (Fitsch).

3.2 Delitev glede na spolno usmerjenost

Poznamo **homoseksualno** in **heteroseksualno** usmerjene pedofile.

Homoseksualni pedofili se od heteroseksualnih pedofilov razlikujejo po tem, da so osebnostno in socialno bolj moteni. Vedeti moramo, da homoseksualna pedofilija ni inačica homoseksualnosti pri odraslih, saj odrasli homoseksualci stike z otroki zavračajo. Tipični pedofil bo v času svojega življenja zlorabil več kot 360 žrtev. 30-60 jih bo v povprečju zlorabil, preden ga bodo sploh odkrili.

3.3 Delitev glede na starost

Pedofile lahko po starosti delimo na tri skupine:

- **mladoletniški pedofili:** fantje v tej skupini so psihosocialno in psihoseksualno zavrti in nimajo priložnosti ali poguma, da bi navezali spolne stike z vrstnicami ali starejšimi ženskami;
- **pedofili srednjih let:** navadno so v tej skupini osebnostno nezreli, socialno, poklicno in družinsko neprilagojeni moški, ki so pogosto zasvojeni z alkoholom;
- **pedofili v poznih letih:** to so navadno osamljeni, impotentni, senilni in arteriosklerotični moški, pri katerih so moralne zapore popustile.

3.4 Delitev po Schorschu

Schorsch⁴ posebej opozarja na dve skupini pedofilov.

- V prvo spadajo povsem neizterjani moški, izpostavljeni številnim skušnjavam, ki jih lahko ob kaki priložnosti premagajo. To so na primer pedagogi, ki se praviloma zelo vživljajo v otroški svet in jim otroci zaupajo, jih občudujejo, nekatere učenke pa se vanje tudi resnično zaljubijo, iščejo njihovo bližino, se obračajo nanje z intimnimi vprašanji in jih celo spodbujajo k spolni aktivnosti.
- Drug tak značilni primer so moški v pozni starosti, ki uživajo zaupanje otrok in njihovih staršev, tako da se včasih prav tako znajdejo v resni skušnjavi. Značilno je, da je žrtev v obeh primerih vsaj že v puberteti.

Od teh priložnostnih pedofilov se pravi pedofili razlikujejo po tem, da jih mikajo zelo mladi otroci, tudi taki, ki še niso v puberteti, in da je pedofilija njihova edina oblika spolne zadovoljitve in potešitve.

3.5 Kako pedofili označujejo sebe

Pedofili sami sebe definirajo kot osebe, ki jih spolno privlačijo predadolescenčni otroci. To pomeni, da se pedofila ne definira po njegovem obnašanju, pač pa po njegovih čustvih. Prav tako pedofili sebe ne označujejo kot škodljive družbi ali otrokom in pravijo, da zloraba otrok ni posledica pedofilije, pač pa posledica sadizma. Pedofili sami po sebi naj

⁴ <http://rid.ris.org/uploads/editor/11297331264.4.-pedofilija.pdf>

ne bi bili nasilni. Na internetu obstaja več spletnih strani, ki so jih ustvarili pedofili sami. Na teh straneh objavljajo slike otrok, ki so pomanjkljivo oblečeni ali kakorkoli drugače zlorabljeni. Na takšnih straneh najdemo tudi nasvete, kako živeti s pedofilijo ter pri tem ne ogrožati otrok. Na takšnih straneh se zloraba otrok, kot je otroška pornografija, obsoja, pedofilom pa svetujejo, da otroke, do katerih čutijo spolno privlačnost, le občudujejo kot nekakšna božanska bitja, nikakor pa jih ne smejo zlorabljati.

Definirana je tudi razlika med pedofili in psevdopedofili. Pedofili naj bi do otrok čutili spolno privlačnost, psevdopedofili pa do otrok ne čutijo spolne privlačnosti, ampak imajo vseeno spolne odnose zaradi različnih razlogov.

Vzroka, zakaj nekdo postane oziroma zakaj nekdo je pedofil, ne vedo niti pedofili sami. Pravijo pa, da predvsem mediji napačno definirajo vzrok, ko navajajo tako imenovano teorijo prenosa. Teorija prenosa prikazuje korelacijo med osebami, ki so bile v otroštvu spolno zlorabljene in pa pedofili. Vzrok, zakaj nekdo postane pedofil, naj bi bila prav zloraba v otroštvu, vendar pa pedofili to teorijo zanikajo. Leta 1996 sta Briggs in Hawkins⁵ opravila raziskavo, ki je zavrгла takšno povezanost. Pedofili sami ne izključujejo možnosti, da je vzrok za pedofilijo pravzaprav v genih, torej da se že rodijo takšni. Iz teh razlogov se trudijo, da bi pedofilijo obravnavali na enak način kot homoseksualnost.

4 Pedofil in njegova žrtev

Pedofil je oseba, ki v javnosti ne razkriva svojih nagnjenj in je lahko družbeno dobro integriran.

Psihološko pedofila določata dva dela: čustveni in racionalni. Na čustveni del vplivajo občutki nemoči in razočaranja, dolgočasje in depresija. Racionalni del pa določa zaporedje dejanj: vzpostavljanje kontakta z žrtvijo, ocena tveganja in izvedba dejanja.

Pedofili so sramežljivi, pasivni in ponavadi nezadovoljni s samim seboj. Večina pedofilov je moškega spola in otroke začne zlorabljati v svojih srednjih letih. Izbirajo otroke po lastnem okusu: starost, spol, psihološke in fizične lastnosti. Kontakt vzpostavijo z darili, pogovorom, z zaigranim interesom do otrokovih konjičkov; pri tem pa pazijo na pristojnost prič in izkoriščajo otrokovo naivnost in zaupljivost. Svoje nezdravo spolno obnašanje usmerjajo na doraščajoče otroke med trinajstim in šestnajsti letom – to so »hebephili«, ki so bili v otroštvu sami zlorabljeni, drugi pa izberejo otroke, mlajše od 5 let. Ti so ponavadi sami mlajši in so nasilni v spolnem aktu.

Tri osnovne lastnosti internetnega pedofila, ki jih v svojem članku »Toward the humanization of society«,⁶ navaja Ron O Grandy:

- *obsedenost*: njegova spolna nagnjenost mu narekuje življenjski ritem, po katerem se mora ravnati. Vse druge dejavnosti podredi svoji umerjenosti in teženju k spolni zadovoljitvi;
- *ropaželjnost*: pedofil ima točno določeno, kakšen mora biti njegov spolni objekt

⁵ www.paedosexualitaet.de/lib/briggs1996.html

⁶ www.questia.com/PM.qst?a=o&d=5000900907

(katere starosti, spola, izgleda) – ima natančno določene okuse. Z žrtvijo, celo njeno družino, naveže telesne stike, tako da nihče ne pomisli na njegove skrite namene. Svojo žrtev dolgo časa opazuje in raziskuje teren, preden se odloči za napad;

- *zbiralec*: zbira vse stvari, ki so v kakršnikoli povezavi z njegovo žrtvijo. Najraje zbira njene predmete, fotografije ali videoposnetke.

Tri značilnosti otrok, ki so žrtve spolne zlorabe:

- *nedolžnost*: ta karakteristika pedofilu ugaja, saj jo premore le otrok;
- *radovednost*: zaradi nje otrok hitreje pristane na pedofilove nenavadne ponudbe, lažje ga prepriča k sodelovanju;
- *zaupljivost*: ta pedofilu omogoča, da z žrtvijo naveže tesne veze, včasih se iz njunega odnosa razvije prijateljstvo. Otrokovi starši, kot tudi otrok, pedofilu popolnoma zaupajo in ne slutijo, kakšne namene ima.

Vse te tri temeljne otrokove lastnosti jih delajo še bolj ranljive ter za pedofila bolj zanimive.

4.1 Potek spolne zlorabe otroka

Študije dokazujejo, da večina tistih, ki zlorablja otroke, to dela po zelo podobnih »postopkih«. Najpogostejši potek zlorabe je opisan spodaj:

- najprej se storilec otroku približa in z njim vzpostavi prijateljski odnos,
- nato z njim se dobiva iz prijateljskih razlogov, mu nosi darila in si s tem pridobi otrokovo zaupanje,
- nato uporabi pornografski material, ki ga pokaže otroku. S tem ga prepriča, da je to nekaj običajnega in da to počno tudi drugi otroci,
- enak material nato uporabi zato, da otroka poduči točno o tem, kar se bo od njega zahtevalo,
- sledi konkretna zloraba otroka,
- po zlorabi storilec stikov ne prekine, temveč si z raznimi grožnjami in obljubami pridobiva otrokovo molčečnost in nadaljnje sodelovanje.

Seveda se potek spolne zlorabe spreminja glede na posamezne primere in okoliščine zlorabe. Če se zloraba zgodi v domačem okolju, vse skupaj poteka hitreje in se otroka načeloma zlorablja večkrat. Prav tako se kažejo spremembe pri zlorabah zelo majhnih otrok.

4.2 Posledice spolne zlorabe za otroka

V zvezi s posledicami spolne zlorabe za otroka si kaže zastaviti dve temeljni vprašanji: ali so spolne igre med otroki škodljive? Ali je za otroka spolna praksa z odraslim škodljiva ali

pa je škodljiva le zaradi kulturnega pogajanja in neustreznih družbenih odzivanj (staršev, sorodnikov, učiteljev...). Na prvo vprašanje je neprimerno lažje odgovoriti kot na drugo, ki je mnogo težje. Je pa tudi čustveno obteženo na primer z grožnjo, da bi vsakdo, ki bi podvomil v škodljivost spolnega stika med mlado in odraslo osebo, obtožen, da se zavzema za pedofilijo, torej za hudodelstvo, ki bi ga morali zapisati z veliko začetnico.

Mnenja o posledicah pedofilnih stikov za otroke so različna. Vse kaže, da so pri tem odločilni zlasti otrokova starost, način zapeljevanja, oblika in trajanje pedofilnih stikov. V veliki večini primerov posledice še zdaleč niso tako usodne, kakor nekateri mislijo. Pogovori z odraslimi ženskami, ki so bile v otroštvu »žrtve« pedofilov, so pokazali, da jih je le malo med njimi ta dogodek dolgotrajno pretresel. Ženske, ki so v pogovoru ta dogodek zelo dramatisirale, so bile po pravilu bolj nevrotične, vendar ne zaradi spolnega zapeljevanja v otroštvu.

Veliko več nezaželenih posledic najdemo pri dečkih, žrtvah homoseksualnih pedofilov. Mnogi med njimi imajo razne spolne motnje ali pa so ostali tudi pozneje homoseksualno naravnani.

Vsekakor je gotovo, da so lahko v praksi spolni stiki med otrokom in odraslim zelo različni. V vseh primerih gotovo ne more iti za zlorabo v strogem pomenu besede. V tej zvezi je zanimiv paradoks, na katerega je opozorila Jane Ussher: »Spolni odnos med dečkom (ali fantom) in starejšo žensko je običajno označen kot »inicijacija«, ne pa kot »spolna zloraba«, in je neredko predmet deških fantazij ali dogodek, s katerim se moški hvalijo še v odraslih letih«. Po drugi strani pa je spolni odnos med deklico in starejšim moškim običajno vselej označen kot »spolna zloraba«.⁷

Karakteristike, značilne za zlorabo otrok pri izdelavi pornografskega materiala so si ponavadi od storilca zelo podobne. Velikokrat se zgodi, da so otroci, ki so žrtve, sorodstveno povezani s storilcem, ki je spolno motena oseba.

4.3 Vrste zlorab otrok

Poznamo več vrst zlorabe otrok. Vse vrste imajo svojevrstne učinke na ljudi. Zloraba otrok je zelo huda tudi v tem smislu, da pusti na otroku trajne posledice, saj le-ta ne razume kaj se mu dogaja in ne ve, zakaj se to dogaja ravno njemu. Pogosto otroci mislijo, da so sami krivi za to, kar se jim dogaja in da je to povsem normalno. Najpogosteje zlorabe otrok kategoriziramo v spodnje tri skupine.

- **psihološke zlorabe** - pritiski na miselnost otroka,
- **fizične zlorabe** - zlorabe telesa,
- **socialne zlorabe** - pretežno verbalna zloraba otroka.

Spolna zloraba otrok ali pedofilija predstavlja 8 % vseh zlorab otrok. Ekstremna oblika spolne zlorabe otroka je spolni odnos, ki se otroku seveda stori na silo.

⁷ www.cambridge.org

5 Pedofilija v medijih

Pornografija se je v tiskanih medijih pojavila v poznih šestdesetih letih dvajsetega stoletja, v času liberalizacije spolnosti. Z razvojem tiska se je razvijala tudi uporaba in izraba pornografije v tiskanih medijih, nenazadnje v specializiranih tiskanih medijih. S pojavom filma in televizije in kasneje videokaset se je pornografija prenesla tudi v te medije, ki so lahko v popolnosti izkoristili osnovni cilj pornografije, ki je v bistvu fantazija. Kot komunikacija, ki se nanaša na spolnost, pa je lahko pornografija prežeta z umetniškim izrazom ali opravlja nalogo spolnega izobraževanja.

Novi mediji so lahko v popolnosti vizualizirali pornografijo za zadovoljitev potreb v znani obliki. Razvili sta se dve glavni obliki pornografije:

- **mehka pornografija** (soft-core pornography): predvsem gole ženske in heteroseksualni moški,
- **trda pornografija** (hard-core pornography): eksplicitna spolnost, z vključenimi spolnimi deviacijami, npr. sadomazohizem, homoseksualnost, otroška in živalska pornografija.

Pedofilija spada med trdo pornografijo in se je, tako kot vse ostale vrste, pričela vedno bolj pojavljati v medijih. Pedofilske vsebine niso namenjene le bralcem, ki jih takšna vsebina privlači in vzburja, temveč tudi lažjemu privabljanju otrok v pedofilske kroge. Otrokom, ki jih hočejo zlorabiti, najprej pokažejo material, da jih prepričajo, da so takšna dejanja popolnoma normalna, družbeno sprejemljiva in da to počnejo tudi vsi ostali otroci.

Pedofilija se v pisni in slikovni obliki pojavlja v naslednjih oblikah:

- kot literatura (knjige, romani),
- v časopisih in posebnih revijah.

Študije dokazujejo, da je mesečno prodanih okoli 264 vrst različnih revij, ki vsebujejo pedofilske vsebine. Glavne revije v svetu, s sporno vsebino, so : »Comming with Daddy«, »Lust for Children«, »How to Deflower your Daughter«, »School Girls«.

Pedofilija se nahaja:

- **na televiziji** (sedaj je javno predvajanje v večini svetovnih držav prepovedano),
- **na VHS in DVD formatih** (namenjeni so za osebno uporabo doma),
- **na internetu.**

Z razvojem tehnologije so se pedofilske vsebine zaradi različnih vzrokov začele širiti na internet, ki je postal glavno in osrednje gnezdo pedofilskih združenj. Prav zato je postala

pedofilija na internetu pereč problem, s prepričevanjem katerega se danes ukvarjajo številne svetovne države.

6 Pedofilija v različnih oblikah

Pedofilija se širi in kaže v različnih oblikah. Kot sva omenili pri značilnostih pedofila, obstaja več faktorjev, ki vplivajo na pojav pedofilije. Nekoč so se le-ti morali bolj truditi pri potešitvi svojih potreb – navezali so osebne stike z žrtvami in njihovim okoljem. Danes pa imajo veliko lažjo rešitev: internet. Med seboj so povezani v velike pedofilske mreže, kjer si izmenjujejo material in si pomagajo pri zadovoljevanju spolnih potreb. Te ljudi je težko izslediti. Pred par desetletij so bile revije z otroško pornografijo legalne, danes pa so pedofili preganjani na različne načine.

6.1 Osebni stik

Osebni stik je za pedofila zelo pomemben. Otrok in okolica mu začnejo zaupati in ne slutijo, kaj se pleče po njegovih možganih, ko otroka opazuje in kakšne načrte ima z njim. Zagotovi si zaupanje in s tem mu je delo olajšano. Ima veliko časa in možnosti, kako bi se otroku še bolj približal, ne da bi kdo kaj posumil. Z otrokom se veliko družijo, kaže veliko zainteresiranost zanj ter zbira njegove predmete. Otrokova igrača, kos obleke ali kakšen drug otrokov osebni predmet, so zanj velikega pomena. Tako mu je otrok v fantazijah še bližje. Ima ga tudi priložnost slikati oziroma posneti. Nedolžne fotografije in posnetki se prelevijo v pornografski material in k temu najbolj pripomore prav osebni stik, iz katerega se razvijejo tudi prijateljstva. Tako so otrok in okolica po posilstvu še bolj presenečeni in razočarani nad pedofilovim dejanjem in nihče si ne bi mislil, da je ta oseba zmožna takšnega dejanja.

6.2 Otroška pornografija

Ta je bila v šestdesetih letih prejšnjega stoletja javno razširjena v pornografskih revijah, danes pa je najbolj razširjena na internetu. V zadnjih letih postaja otroška pornografija vedno bolj moteč dejavnik internetne realnosti ter vedno večji družbeni problem.

Otroci, ki uporabljajo internet, se lahko srečajo s pornografskim materialom ali pa sami postanejo žrtve številnih pedofilov. Ti si otroško pornografijo ogledujejo iz predvsem enega razloga: želijo potešiti svoje spolne fantazije. Poleg tega jim vedenje, da niso edini uporabniki tovrstnih storitev, daje občutek, da njihove fantazije niso tako bolne in nespremenljive. Ta dejavnost je tudi zelo dobičkonosna. Kar pomeni, da nekateri pedofili, ne zadovoljujejo le spolnih potreb, temveč tudi veliko zaslužijo.

6.3 Spletne klepetalnice in internet

Spletne klepetalnice so zelo pomemben vir pri iskanju žrtev. Preko njih pedofili najlažje vzpostavijo stik z žrtvijo. Poleg tega pa jim internet nudi anonimnost in zato jih nihče ne nadzoruje.

Preko klepetalnice lahko pedofili zlorablajo otroke na več načinov. Predstavili bova tri:

- verbalna zloraba: žrtve nadlegujejo z vsiljivimi intimnimi vprašanji in izkoriščajo otrokovo naivnost;
- pošiljanje pornografskega materiala, ki lahko vsebuje mučenje, posiljevanje ali celo umor otrok;
- navežejo stik in se dogovorijo za zmenek v živo, kjer lahko otroka zlorabijo.

Ves čas govorimo o prednostih interneta, ki pa so hkrati tudi slabosti. Te pedofilom omogočajo: anonimnost, objavljanje, zbiranje in izmenjavo pornografskega gradiva ter vzpostavitev neposrednih stikov z otroki prek e-pošte in klepetalnic.

7 Pedofilija na internetu

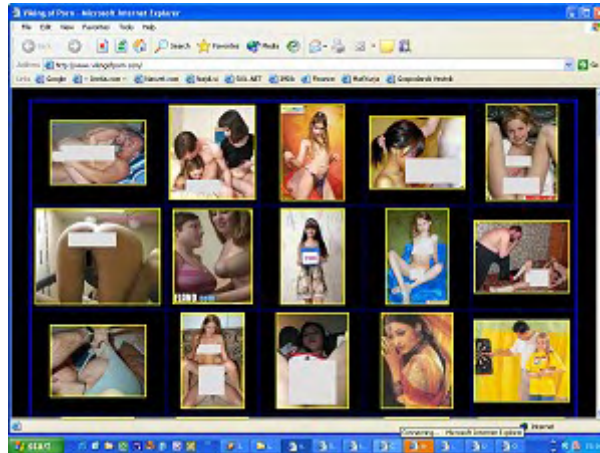
»Internet je kot novi medij prevzel vse vsebinske značilnosti klasičnih medijev in jim dodal nove razsežnosti. V novi medij je prodrla tudi pornografija kot poseben kulturno-sociološki fenomen. V internetu je pornografija doživela najširšo možnost vizualizacije, ki je dosednji mediji niso imeli⁸«.

Tudi na internetu je več načinov prikazovanja in širjenja otroške pornografije:

- na spletnih straneh, z možnostjo pregleda multimedialne vsebine,
- IRC servis oziroma pogovorni sistem, ki omogoča sestavo pogovora posameznih, interesnih skupin uporabnikov interneta, v tem primeru skupin uporabnikov pedofilije,
- e-mail oziroma elektronska pošta, ki omogoča prenos nenadzorovane pornografske vsebine v različnih oblikah.

Mnogi strokovnjaki pa opozarjajo, da je ocena, ki govori o številu fotografij na internetu, zelo nizka. Bolj zavraščajoči so trendi, ki se zadnje čase kažejo na slikah. Le-te imajo v ozadju vidne računalnike, kar dokazuje, da so zlorabe postavljene v domače okolje, v prostore, ki so načeloma sinonim za varnost. To kaže, da so veliki del novejšje otroške pornografije ustvarili ljudje, ki so jim otroci zaupali.

⁸ vir: <http://www.dnevnik.si/brane/Html.htm>

Slika1: Spletna stran z otroško pornografijo

Vir: <http://www.nasvet.com/pedofilija>

7.1 Internet – zaveznik pedofilije?

Pojav interneta je ponudil izjemno priložnost za delovanje pedofilskim mrežam. Pred širitvijo interneta je bil pedofilski material dostopen le v tiskani ali filmski obliki. Pojav interneta pa je ponudil vrsto prednosti za pedofilske mreže, ki so jih le-te hitro izkoristile. Internet namreč postaja najbolj množičen medij, dosegljiv vsakomur (pogojno, kdor ima računalnik s programsko opremo in telefonsko linijo) in od povsod.

Pornografija je na internetu dobila možnost, kakršne ni imela še v nobenem mediju, kajti udeleženec v internetu je lahko ponudnik in sprejemnik informacije (pornografije). V internetu lahko vsak sodeluje aktivno.

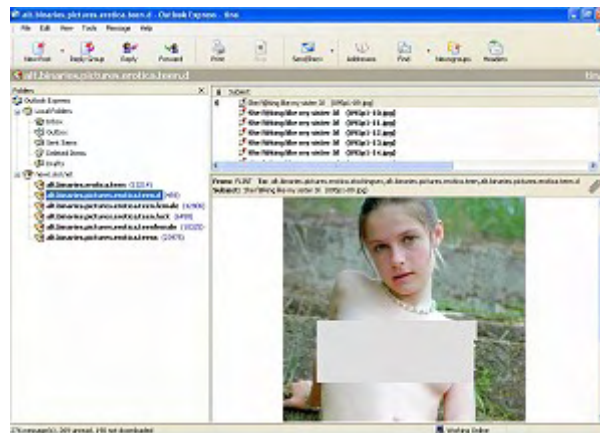
V klasičnih medijih je imel možnost ponuditi informacijo, v našem primeru pornografijo, samo tisti, ki je imel znanje, denar in tehnologijo, v svetovnem spletu pa je to lahko vsakdo, ki ima kakršnokoli pornografsko ponudbo.

Prednosti interneta so:

1. **tekoč in hiter prenos podatkov (pedofilskega materiala):**
hitrost je prva prednost. Možnost prenosa slik in podob hitro, ne glede na geografsko distanco, je pomenila pomembno pridobitev za pedofilske mreže. Pošiljanje materiala po pošti je bilo veliko bolj rizično, saj je pri počasnejšem prenosu več možnosti za odkritje. Prav tako je lažje in hitreje pritisniti na gumb in izbrisati vse v računalniku, kot pa uničiti slike in filme, ki jih hraniš na dnu omare;
2. **relativno visoka stopnja varnosti:**
internet ponuja veliko možnosti zaščite. Razne šifre in kode lahko zaščitijo mreže pred zunanjimi vdori;

3. skoraj popolna anonimnost:

internet pa nudi tudi skoraj popolno anonimnost. Člani se lahko predstavljajo pod različnimi imeni, dostopajo preko različnih računalnikov in jih je zato zelo težko odkriti. Uporabniki niso izpostavljeni oceni družbe, v kateri živijo, saj jim ni treba vstopiti niti v kinematografsko dvorano niti kupiti video kasete ali pornografske revije, in se s tem izpostaviti kritičnemu ocenjevanju konkretne družbene sredine.

Slika2: Novičarske skupine so polne pedofilskega materiala

Vir: <http://www.nasvet.com/pedofilija>

7.2 Microsoft zaprl klepetalnice

Microsoft je oktobra leta 2003 v 28 državah sveta zaprl svoje brezplačne spletne klepetalnice, ki so jih ponujali na svojem internetnem portalu MSN. S tem so želeli zaščititi otroke pred morebitnimi pedofili, saj so po besedah predstavnikov korporacije klepetalnice oziroma forumi postali leglo pedofilov in drugih spolnih iztirjencev. Po nekaterih raziskavah naj bi se vsak četrti uporabnik v starosti od 9 do 16 let želel dogovoriti za sestanek z osebo, ki jo je spoznal v klepetalnici in kar je še bolj presenetljivo je to, da jih kar 10 odstotkov res šlo na zmenek z neznano osebo.

8 Zgodovina pedofilije

Konec šestdesetih in na začetku sedemdesetih let so se med vodilne proizvajalke, uvoznice in razpečevalke otroške pornografije uvrščale Danska, Švedska, Nemčija in Nizozemska. Pri podjetju Rodox, podružnici danske korporacije Color Climax, so v preteklosti natisnili veliko filmov in pornografskih revij z otroško pornografijo, saj tega takrat zakoni niso prepovedovali. Prva številka revije Children Love je izšla leta 1974, zadnja pa štiri leta kasneje, ko je število nasprotnikov otroške pornografije preseglo število pristašev. Revija ni prikazovala nikakršnega nasilja nad otroci, ukiniti pa so jo zaradi vse večjega števila

nespremenljivega materiala, ki je prihajalo na uredništvo. Njihova pobuda se je sprevrgla v komercialno izkoriščanje mladoletnikov, kar pa ni bil njihov cilj.

K razvoju otroške pornografije so svoj delež prispevale tudi ZDA, saj v sedemdesetih letih ni bilo »sex shopa«, v katerem ne bi mogel kupiti eksplicitnih materialov z mladoletniki. Leta 1977 so se stvari popolnoma spremenile. Na pobudo aktivistke Judianne Denser-Gerber je FBI sprožil preiskavo in našel povezanost med newyorškim organiziranim kriminalom in proizvodnjo otroške pornografije. Večina je medije pozivala k prepovedi tovrstnega materiala, zato so ga videoteke in butiki umaknili s polic še pred zakonsko prepovedjo. Februarja 1978 je bil v Kongresu sprejet zvezni zakon zoper izkoriščanja otrok in mladoletnikov. Dve leti kasneje so takšne zakone sprejeli tudi na Danskem in drugod po zahodni Evropi, leta 1982 pa so bile na Nizozemskem natisnjene še zadnje revije z otroško pornografijo v komercialni distribuciji.

8.1 Primeri pedofilije v Sloveniji in po svetu

a) Po svetu

Velika Britanija

» V začetku leta 2004 je v medijih odjeknila novica, da je britanska policija na podlagi številke kreditne kartice, s katero je dostopal do vsebin z otroško pornografijo, aretirala pevca skupine The Who, Peta Townshenda. Doslej so v okviru te največje policijske protipedofilske akcije v Veliki Britaniji aretirali že več kot 1300 oseb, med njimi tudi 50 policijskih uradnikov. Večino vpletenih je policija aretirala in zaslišala na podlagi kreditnih kartic, s katerimi so plačali članarino (med 15 in 30 evrov), ki je zagotavljala dostop do strani z otroško pornografijo.«⁹

» FBI je tako pred nedavnim izvedla obširno akcijo, v kateri je registrirala kar četr milijona potencialnih pedofilov. IP-številke pedofilije želečih naj bi bile tudi iz Slovenije. Zaradi posesti ali razpečevanja otroške pornografije so sledile številne aretacije. V ZDA in Veliki Britaniji so aretirali številne državne uradnike, profesorje deklških šol, vojaško osebje po številnih vojaških bazah, celo akademike in cerkvene dostojanstvenike. Za spletnim mestom *Landslide Production*, ki je ponujal dostope do številnih drugih spletnih stvari s tovrstno vsebino, pa je v zasedi stala ameriška zvezna policija. Zgodba sama sicer sega več kot pet let nazaj. Zakonca Reedy, na videz normalen par srednjih let iz mesteca Forth Worth v Teksasu, sta se domislila dobičkonosnega posla – trgovanja z otroško pornografijo. Njune spletne strani so bile izjemno donosne, material pa sta dobivala v večini v sodelovanju s tujimi partnerji iz Indonezije in Rusije. Dobiček je bil sanjski – 1,4 milijona dolarjev na mesec.

40 odstotkov sta obdržala sama za kritje poslov, ostanek pa je šel v roke njunim partnerjem. Policija je zakonca aretirala konec leta 1999, Thomas Reedy pa je bil leta 2000 obsojen na najdaljšo kazen zaradi pornografije – 1335 let zapora. Njegova žena Janice jo je odnesla le s 14 leti zapora. FBI pa *Landslide Production* ni zaprl, temveč ga je uporabljal za svojo zasedo. Vsi vpleteni v zgodbo z aretacijami niso več plačevali distributerjem

⁹ Radoš Skrt, Otroci potrebujejo zaščito, Moj mikro, 6. junij 2004, str.50

pornografije, temveč so se zneski nabirali na račun inšpektorjev, ki so uradno vodili akcijo. Naročnik spornih videoposnetkov je ob prevzemu naročila dobil še presenečenje v obliki aretacije. Številčnost aretacij je bila sicer v glavnem namenjena zastraševanju, saj večina abonentov otroške pornografije ostaja le pri svojih fantazijah. Le redki si upajo dlje.«¹⁰

Hrvaška

» Leta 2002 so hrvaške oblasti prijele osem moških zaradi suma, da so na internetu širili otroško pornografijo. Policisti so med operacijo, ki je potekala nekaj mesecev, v računalniku enega od osumljenih, našli več kot 20.000 pornografskih fotografij otrok. Od začetka operacije je policija zaplenila 27 računalnikov, več kot 1100 CD-jev, 573 računalniških disket in blizu 300 videokaset.«¹¹

b) V Sloveniji

V Sloveniji večjih in bolj odmevnih primerov pedofilije na internetu ni bilo. Po podatkih Uprave kriminalistične policije Generalne policijske uprave je policija leta 2004 na državna tožilstva podala 218 kazenskih ovadb zoper konkretne osebe zaradi suma, da so storile kaznivo dejanje spolnega napada na osebo, mlajšo od 15 let. Policija še ni prejela prijav oziroma informacij o prikazovanju pornografskega gradiva osebi, mlajši od 14 let ali uporabi interneta kot sredstva za pridobivanje otrok. Obravnavali pa so nekaj primerov razširjanja pornografskega materiala, ki prikazuje mladoletno osebo. V ugotovljenih primerih so ti osumljenci tak material le razširjali, niso pa ga izdelali sami. Po informacijah Uprave kriminalistične policije Generalne policijske uprave obsodb za ta ravnanja v Sloveniji še ni bilo.

V Mladini so objavili intervju z dvema pedofiloma. Eden od njiju je bil moški, star 58 let, oče dveh odraslih otrok, dvakrat poročen in dvakrat ločen ter predčasno upokojen. Bil je imetnik za današnje razmere, zajetne zbirke otroške pornografije, ki jo je pridobil med delom v Nemčiji, Nizozemski, Švedski in Franciji. Tihotapil jih je v takratno Jugoslavijo in jih prodajal. Bolj ko so bili perverzni, več je iztržil. V prihodnosti se namerava posnetkov znebiti, saj se obeta nov zakon, po katerem bo kazniva tudi posest otroške pornografije.

Drugi moški je bil sredi petdesetih, poročen, oče treh odraslih fantov, pred leti pravnomočno obsojen zaradi izdelave pornografskega materiala, v katerem nastopajo mladoletne osebe. Pravi, da je bil obsojen po krivici. Pred sodiščem se je znašel zaradi fotografij golih dečkov, za katere pravi, da jih je uporabljal za risanje erotičnih prizorov v različnih risarskih tehnikah, vendar slike niso bile pornografske. Do stika z dečki je prišel zlahka, zaradi svojega poklica, pri katerem je imel često opravka z njimi. Večina mu je zaupala, tiste ki so ga zavrnili, je pustil pri miru. Pravi, da so ga starši dečkov ter njegovi sorodniki po obsodbi začeli obravnavati kot psihopata in zločinca, čeprav ni z nobenim od svojih modelov imel spolnih odnosov. Pravi, da deško telo preprosto obožuje in spoštuje, zase tudi pravi, da je pedofil, a tega ne more javno priznati, ker bi ga ljudje slepo obtoževali ter opozarjali na družbeno nevarnost, ki jo potencirajo črne kronike, v kateri so krivci pedofili, ki imajo do objekta svojega poželenja sadistične tendence. Teh je okoli 16 odstotkov.

¹⁰ Max Modic, Temna stran poželenja, Mladina, 20. januar 2003

¹¹ Radoš Skrt, Otroci potrebujejo zaščito, Moj mikro, 6. junij 2004

V Sloveniji je v povprečju vsako leto spolno zlorabljenih 80 otrok, ki v 90 odstotkih poznajo svoje mučitelje. Se bo stanje izboljšalo, ko bo začel enkrat v Sloveniji veljati zakon, ki ne bo kriminaliziral samo proizvodnje in razpečevanja, ampak tudi posest otroške pornografije? Izkušnje iz ZDA kažejo, da ne. Nasprotno, čeprav je otroška pornografija v ZDA praktično zatrta v kali, število spolnih napadov na otroke podobno kot v Sloveniji narašča iz leta v leto. In to ne kjer koli, ampak v zavetju tistih institucij, ki bi morale tovrstne napade prve preprečiti: v družini, vzgojnih, varstvenih, izobraževalnih ustanovah in predvsem v rimskokatoliški cerkvi.

Iz teh primerov lahko sklepamo, da je največja razlika med tujim in slovenskim trgom prav v izdelavi pornografskega materiala, ki prikazuje mladoletne osebe. V tujini se material izdeluje in širi predvsem preko težko izsledljivih pedofilskih mrež, v Sloveniji pa se pedofili ne združujejo, pač pa si vsak individualno poišče svoj materiala. Obstajajo tudi ljudje, ki imajo zaloge otroške pornografije še iz časov, ko ta ni bila prepovedana. Ni nujno, da so ti ljudje pedofili, možno je, da material posedujejo zaradi zaslužka. Tudi na spletnih klepetalnicah so slovenski pedofili, a te je težje najti zaradi anonimnosti.

8.2 Zaščita otrok

a) Slovenija

Pravo in posebej kazenska zakonodaja ne uporablja termina pedofilija za ravnanje kot je spolno občevanje ali drugo spolno dejanje z otrokom. V Kazenskem zakoniku Republike Slovenije je tako dejanje opredeljeno kot kaznivo dejanje v 183. členu – Spolni napad na osebo, mlajšo od 15 let, kjer je kot kaznivo dejanje določeno vsako spolno dejanje z osebo, mlajšo od 15 let, glede na način storitve in posledice pa je različna tudi višina kazni.

Kazenski zakonik Republike Slovenije je v 187. členu do leta 2004 opredeljeval pornografijo kot prikazovanje in izdelavo pornografskega gradiva. Po prvem odstavku tega člena je kaznivo prodajanje, prikazovanje, javno razstavljanje oziroma na sploh omogočanje osebi, mlajši od 14 let, dostopno pornografsko gradivo. Po drugem odstavku pa je sankcionirana zloraba mladoletne osebe za izdelavo pornografskega gradiva. To pa je v praksi pomenilo, da kazensko odgovarjajo le tisti, ki omogočajo ogled porno filma otrokom ali ki porno filme snemajo z mladoletniki, ne pa tisti, ki takšen material prodajajo ali posedujejo. Videoteke, ki so izbrancem na skrivaj izposojale otroško pornografijo so bile nedotakljive. Če bi policija dobila informacijo, da videoteka poseduje material z otroško pornografijo, bi policija te kasete lahko zasegla kot dokazno gradivo. Če bi na sodišču ugotovili, kdo je material izdelal in kateri otroci so bili žrtve, bi lahko sodni postopek stekel. Videoteke pa ne bi smeli zapreti, razen če bi ugotovili, da lastnik videoteke ne le poseduje, ampak tudi izdeluje prepovedan material.

187. člen so dopolnili z vstopom v Evropsko unijo, ki zahteva, da se vsa kazniva dejanja v zvezi s spolno nedotakljivostjo otrok obravnavajo kot resna kazniva dejanja z ustrežno visokimi kaznimi in dolgimi zastaralnimi roki. Evropska komisija je Evropskemu parlamentu predložila osnutek okvirne konvencije za boj proti spolnemu zlorabljanju otrok in proti otroški pornografiji, s čimer želi doseči harmonizacijo zakonskih in regulativnih

ukrepov v vseh državah članicah EU. Ministrstvo za informacijsko družbo je v začetku marca 2003 pripravilo zakon o ratifikaciji Konvencije o kibernetiski kriminaliteti. Dopolnili so 187. člen s tremi odstavki, ki kot kaznivo dejanje opredeljujejo tudi posest, prodajo, uvoz, izvoz pornografskega gradiva, ki prikazuje mladoletno osebo.

187. člen Kazenskega zakonika Republike Slovenije določa:

- kdor osebi, mlajši od štirinajst let, proda, prikaže ali z javnim razstavljanjem ali kako drugače omogoči, da so ji dostopni spisi, slike, avdiovizualni ali drugi predmeti pornografske vsebine, ali ji prikaže pornografsko predstavo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let;
- kdor zlorabi mladoletno osebo za izdelavo slik avdiovizualni in drugih predmetov pornografske vsebine, ali jo uporabi za pornografsko predstavo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let;
- enako se kaznuje kdor proizvede, razširi, uvozi, izvozi, proda ali drugače ponudi pornografsko gradivo, ki prikazuje mladoletne osebe, ali kdor poseduje tako gradivo z namenom proizvodnje, razširjanja, prodaje, uvoza, izvoza ali drugačnega ponujanja;
- če je bilo dejanje iz drugega ali tretjega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi za izvrševanje takih kaznivih dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let;
- pornografski material iz drugega in četrtega odstavka tega člena se vzame ali njegova uporaba ustrezno onemogoči.

b) Po svetu

Po podatkih prof. Ulricha Sieberja z nemške univerze Wuerzburg je razpečevanje otroške pornografije kaznivo v Belgiji, Nemčiji, Franciji, Kanadi, Avstriji, Veliki Britaniji in Švici. V večini omenjenih držav je kazniva tudi posest otroške pornografije, ki je navadno povezana z namenom nadaljnjega razpečevanja. Če gre za organizirano trgovino, so v Belgiji kazni tudi do petnajst let prisilnega dela, v ZDA pa večkratne kršilce zakona čaka do trideset let zopora. Pri posesti dr. Sieber omenja dve izjemi, in sicer Francijo in Španijo. Pred leti je v Franciji obstajal predlog zakonodajnih sprememb, ki je predvideval kazni za posest otroške pornografije, vendar je bil zavržen. Restriktivnejša zakonodaja je bila predlagana tudi v Španiji, a doslej še ni bila sprejeta. Posest otroške pornografije je od leta 2000 kazniva tudi na Hrvaškem.

Nevladne organizacije

Številne nevladne organizacije se borijo proti otroški pornografiji z ozaveščanjem staršev, otrok ter aktivnim iskanjem spornih vsebin.

Britanska skupina Internet Watch Foundation¹² deluje z namenom zmanjšanja ilegalnih vsebin na internetu, na svoji spletni strani imajo številne nasvete za uporabo interneta in zaščito otrok pred spolnimi iztirjenci. Podobno dejavnost in vsebino lahko najdemo tudi na

¹² www.iwf.org.uk

straneh ICRA – Internet Content Rating Association¹³ in ASACP. Organizacija Cyber Angels¹⁴ iz ZDA deluje že od leta 1995 in danes velja za največjo nevladno organizacijo, ki skrbi za izobraževanje na področju varne uporabe interneta. Poleg omenjenih organizacij obstajajo še tudi številne druge.

Starši

Svoje otroke lahko najbolje zaščitijo prav njihovi starši. Preden dovolijo svojemu otroku samostojen dostop do interneta, bi jih morali seznaniti s potencialnimi nevarnostmi, ki jih prinaša internet. Poleg odkritega pogovora s svojimi otroki pa jih lahko zaščitijo tudi z različnimi filtri, ki jim preprečujejo dostop do strani s spornimi vsebinami. Nekateri programi sledijo otrokovemu deskanju po internetu, drugi snemajo pogovore otrok v klepetalnica in starše prek e-pošte pravočasno obvestijo v primeru nevarnosti, tretji pa zaustavljajo elektronsko pošto s sporno vsebino. Programe lahko starši naložijo na svoj računalnik z različnih spletnih strani (www.netnanny.com, www.surwatch.com, www.safesurf.com, www.chibrow.com, www.solidoak.com, www.cyberpatrol.com). Prav tako lahko na spletnem brskalniku, ki ga uporabljajo, nastavijo stopnjo prepustnosti, ki onemogoča iskanje vsebin s pornografsko vsebino.

Na največjem slovenskem spletnem brskalniku www.najdi.si deluje družinski filter, ki staršem omogoča, da zavarujejo svoje otroke pred nezaželenimi, vsiljivimi pornografskimi vsebinami in drugimi oblikami nasilja nad mladostniki. Družinski filter so razvili v podjetju Noviforum v sodelovanju z Uradom za mladino Republike Slovenije. Večplastna tehnologija filtriranja učinkovito onemogoča prikazovanje povezav na strani, kjer so objavljene otrokom neprimerne vsebine. Gre za prvo tovrstno storitev v Sloveniji in je neposreden odziv na naraščajoči problem virtualnega nasilja, kot sta pedofilija in pornografija v slovenskem delu svetovnega spleta.

9 Zakonodaja in pregon pedofilije v Sloveniji

Točnih podatkov o tem, kako razširjena je pedofilija na internetu, ni - ne pri nas in ne v drugih državah. Kriminalisti dobivajo informacije o internetnih straneh z otroško pornografijo, vendar jim le redko uspe ugotoviti, od kod prihajajo. Na upravi kriminalistične policije pravijo, da običajno ugotovijo, da človek, ki tak material razširja, ta material dobi z drugih internetnih strani.

Največ tovrstnih strani je ameriških, kjer je medmrežna pedofilija tudi najbolj razširjena. Otroška pornografija pa naj bi bila celo donosna kot preprodaja mamil. Na policiji pravijo, da imajo z reševanjem te problematike še posebej težave zato, ker je omrežje tak medij, da je odprt ter dostopen vsakomur in ga je zato tudi težje nadzorovati ter omejevati.

¹³ www.icra.org

¹⁴ www.cyberangels.org

Kazenski zakonik RS govori neposredno o pedofiliji in o zlorabah otrok v naslednjih členih:

- **Spolni napad na otroka**

183. člen

1. Kdor spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z osebo drugega ali istega spola, ki še ni stara štirinajst let, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.
2. Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka s slabotno osebo, ki še ni stara štirinajst let ali tako, da uporabi silo ali zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom najmanj treh let.
3. Učitelj, vzgojitelj, skrbnik, posvojitelj, roditelj, duhovnik, zdravnik ali druga oseba, ki z zlorabo svojega položaja spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z osebo, ki še ni stara štirinajst let in mu je zaupana v učenje, vzgojo, varstvo in oskrbo, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.
4. Kdor v okoliščinah iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kako drugače prizadene spolno nedotakljivost osebe, ki še ni stara štirinajst let, se kaznuje z zaporom do treh let.

- **Prikazovanje in izdelava pornografskega gradiva**

187. člen

1. Kdor osebi, mlajši od štirinajst let, proda, prikaže ali z javnim razstavljanjem ali kako drugače omogoči, da so ji dostopni spisi, slike, avdiovizualni ali drugi predmeti pornografske vsebine, ali ji prikaže pornografsko predstavo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.
2. Kdor zlorabi mladoletno osebo za izdelavo slik, avdiovizualnih ali drugih predmetov pornografske vsebine ali jo uporabi za pornografsko predstavo, se kaznuje z zaporom do treh let.

- **Zakon o kazenskem postopku (Uradni list RS, št.63/94)**

518. člen

Kadar gre za kazniva dejanja ponarejanja denarja in spravljanja ponarejenega denarja v obtok, neupravičenega izdelovanja, predelovanja in prodaje mamil in strupov, trgovine z belim blagom, izdelovanja in širjenja pornografskega gradiva ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, glede katerega je po mednarodnih pogodbah dogovorjena centralizacija podatkov, mora organ, pred katerim teče kazenski postopek, brez odlašanja poslati Ministrstvu za notranje zadeve podatke o kaznivem in storilcu, sodišče prve stopnje pa tudi pravnomočno sodbo.

- **Zakon o javnih glasilih (Uradni list RS, št. 18/94)**

26. člen

Oglasi, namenjeni otrokom ali v katerih nastopajo otroci, morajo upoštevati posebno dovzetnost otrok in ne smejo propagirati nasilja, pornografije ter drugih vsebin, ki bi lahko škodovale njihovu zdravju, duševnemu in telesnemu razvoju. Za resničnost in točnost navedb oziroma podatkov je odgovoren naročnik oglasa, za skladnost oglasa z zakonom in programsko zasnovo pa odgovorni urednik.

Po našem kazenskem zakoniku preprodaja oziroma širjenje pornografskega materiala z otroki po svetovnem spletu ni kaznivo dejanje. Kazniva pa je zloraba otrok za izdelovanje pornografske vsebine. Najvišja možna kazen za takšno dejanje je 15 let zapora. Ljudem je zelo težko govoriti o spolni zlorabi otrok. Vendar je dejstvo, da se le-ta vsakodnevno dogaja. Žrtve so tako mladostniki kot novorojenčki. Spolne zlorabe ni lahko opredeliti zaradi verskih in kulturnih razlik po svetu. **V Sloveniji veljajo za otroke osebe mlajše od 14 let in z njimi je vsaka spolna dejavnost zakonsko prepovedana.**

Problem, ki se kaže pri iskanju storilcev, je tudi ta, da se otroci resnosti zlorabe sploh ne zavedajo in so v večini prepričani, da se enako dogaja vsem njihovim vrstnikom. Zato svojnega trpljenja ne zaupajo nikomur in storilci velikokrat ostanejo neodkriti.

10 Družinski filter

Zaščita pred pornografskimi vsebinami na Internetu v Sloveniji

Storitev Družinski filter, razvita v sodelovanju z Uradom RS za mladino, je prva te vrste na področju Slovenije, verjetno tudi v tem delu Evrope in je neposreden odziv na naraščajoči problem virtualnega nasilja (pedofilija, pornografija itd.) na slovenskem delu svetovnega spleta.

Nevarne vsebine na internetu, kot je npr. pornografija so vedno bolj razširjene in lahko dostopne tudi otrokom in mladostnikom. Več kot 80 % vsega slikovnega materiala na internetu je pornografskega. Raziskava, ki jo je naredila ameriška carinska služba, ocenjuje, da obstaja preko 100.000 strani, ki ponujajo otroško pornografijo (pedofilski material). Spolnost na internetu je problem, ki se ga večina staršev še vedno ne zaveda. Raziskava, ki jo je naredila londonska ekonomska šola, je postregla s sledečimi podatki. Ugotovili so, da je devet izmed desetih otrok med osmim in šestnajstim letom starosti že videlo pornografijo na internetu. Zastrašujoče število seveda narašča, zato je treba čim hitreje ukrepati.

Ker se tudi pri nas približujemo zahodni Evropi na področju uporabe interneta, lahko predvidevamo, da se nekaj podobnega dogaja tudi v Sloveniji. Večina najstnikov uporablja internet doma, takoj po šoli, ko so starši v službi, kar jim omogoča brezskrbno brskanje po straneh s pornografsko vsebino. Ustaljena praksa današnjega (porno) podjetnika je objavljane brezplačnih mamljivih podob na svojih spletnih straneh kot vaba za pridobivanje novih naročnikov. Porno strani poimenujejo z nedolžnimi imeni, kot so Bambi ali Palček Smuk, tako da lahko otroci z neomejenim dostopom do interneta vidijo porno slike, ko na takšne strani naletijo naključno ali jih poiščejo namenoma. Do »nevarnih« strani pridejo razmeroma po lahki poti, tudi če jih ne iščejo, še manj dela pa imajo, če hočejo zadostiti svoji radovednosti.

Najbolj običajni načini, s katerimi pedofili nezakonitimi spolnimi nameni preko interneta stopajo v stik z otroki, so klepetalnice, takojšnja sporočila in elektronska pošta. Prav otroci velikokrat radi posredujejo svoje osebne podatke, se hitro navežejo na osebe, ki jih spoznajo na spletu. Veliko otrok vstopa v klepetalnice brez nadzora ali prisotnosti staršev. Otroci so zaupljivi in dojemljivi in jih je zato potrebno zaščititi.

Vklop družinskega filtra je zelo enostaven. Na spletni strani www.najdi.si/filter/ izbereš opcijo za vključitev družinskega filtra in to potrdiš še s klikom na narisano disketo. Tako se storitev shrani na vaš računalnik in vas s tem zavaruje pred neželenimi vsebinami. Na isti strani se nahajajo tudi podrobnejše informacije o storitvi, ki pa so povzete zgoraj.

11 Pedofilski turizem

Eden od najbizarnjših oblik turizma je pedofilski turizem. Pedofili vzpostavljajo stike s kriminalnimi skupinami, katere izkoriščajo otroke in ponekod samo zaradi tega planirajo potovanja na drugo stran sveta. Evropejci gredo v vzhodne države, Japonci v Tajland, Amerikanci v Mehiko in nerazvito Srednjo Ameriko. Žrtve so v glavnem otroci neizobraženih staršev iz zelo siromašnih družin.

12 Sklep

Pojem pedofilija je premalo definiran, kar je eden od vzrokov, zakaj si javnost pod to besedo predstavlja zelo različne stvari in nimajo jasne predstave o tem, kaj pedofilija pravzaprav je. S pravnega vidika pojem pedofilije niti ni definiran, medtem ko je medicinska definicija, da je to odklonsko spolno vedenje, ki pa ni nujno posledica spolne afinitete do otrok. Tej definiciji pa nasprotuje definicija, ki so jo zase postavili pedofili sami, namreč da je pedofil oseba, ki jo spolno privlačijo predadolescenčni otroci. Posebej pa definirajo osebe, ki izvedejo spolni napad na otroke, do katerih pravzaprav ne čutijo nobene privlačnosti. Te osebe naj bi bile psevdopedofili. Definicije so že same po sebi preveč ohlapne in si med seboj nasprotujejo, zato ljudje ne vedo, kaj pomeni biti pedofil.

Prav tako ni jasen vzrok zakaj nekdo pravzaprav postane pedofil. V medijih se izpostavlja predvsem teorija o prenosu čustev oseb, ki so bile v svoji mladosti spolno zlorabljene in da takšni ljudje v kasnejših letih postanejo pedofili. Vendar so z raziskavo, ki sta jo izvedla dva znanstvenika, zavrnila koleracijo med tema pojavoma. Dopuščajo možnost, da se oseba, ki ima pedofilska nagnjenja, takšna že rodi, ker je to zapisano v genih kot pri homoseksualnosti. Prav tako se pedofili trudijo, da bi jih javnost obravnavala na podoben način kot homoseksualce.

Mediji objavljajo le primere, ko pedofili storijo kaznivo dejanje s tem, ko zlorabijo otroke, zato javnost enači pedofilijo z nasiljem in zlorabljenimi otroki. Ne poznajo dejstva, da niso vsi pedofili storilci kaznivih dejanj ter da zloraba otrok ni neposredna posledica pedofilije, pač pa sadizma.

Pedofili za potešitev svojih potreb uporabljajo internet za izmenjavo pornografskega materiala in za navezovanje stikov s svojimi potencialnimi žrtvami preko spletnih klepetalnic, ki so med otroki zelo priljubljene. Otroci so prav na internetu najbolj ranljivi, ker tam ni pravega nadzora. Otroci so že sami po sebi zelo radovedni in naivni, zato so hitreje pripravljeni ugoditi raznim željam pedofilov, ki jih znajo spretno prepričati. Zelo razširjena pa je tudi otroška pornografija, ki si jo izmenjujejo predvsem preko svetovnega spleta, ker so tam nenadzorovani in jih je težje uloviti. Pornografskega materiala je veliko še iz časov, ko je bila otroška pornografija dovoljena, proizvodnja le-te pa je bila celo komercialna.

Po svetu se otroška pornografija razširja predvsem preko pedofilskih mrež, do katerih pa imajo dostop le izbranci, zato je te mreže precej težje razkriti.

V preteklosti so razkrili kar nekaj teh mrež, ki so z izmenjavo otroške pornografije ogromno zaslužile. Med člani teh mrež je bilo največ moških, med njimi so bile tudi nekatere znane osebnosti. V Sloveniji do sedaj še ni bilo prijav, da bi kdo izdeloval pornografski material, večinoma imajo posamezniki domače zbirke otroške pornografije še iz časov Jugoslavije, ko so ljudje delali v tujini in od tam prinašali material v Slovenijo. Glede na majhnost naše države je v enem letu število kazenskih ovadb zoper osebe, ki naj bi storile spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let, kar veliko, če upoštevamo dejstvo, da vsi napadi niti niso bili prijavljeni.

Otroke lahko pred pedofili zaščitijo države z zakoni, ki prepovedujejo zlorabo otrok, vendar pa je težko kaznovati vse kršitelje, zato imajo še vedno največjo vlogo pri zaščiti otrok starši, ki lahko veliko pripomorejo k varnosti s tem, da svoje otroke seznanijo z nevarnostmi, ki jih prinaša internet ter jim svetujejo, kako ravnati v določenih situacijah. Največja napaka staršev je dejstvo, da svojim otrokom takšne stvari rajši prikrivajo, ker mislijo, da jih bodo obravnavali v šoli in zato so otroci premalo seznanjeni. Prav takšno mišljenje je napačno, saj zatiskajo oči in skrivanje problemov pred otroci ni rešitev. Namesto, da bi jim razložili, kaj je pedofilija in kako se zavarujejo pred pedofili, so raje tiho in otrokom ne omenijo ničesar. Prav zaradi tega pa je mladina na internetu preveč zaupljiva in ima prevelik občutek varnosti. To nam je potrdil tudi članek, v katerem je bilo napisano, da je neka šola naredila eksperiment. Hoteli so se prepričati na lastne oči, kako zaupljivi so otroci in mladostniki v spletnih klepetalnicah. Postavili so se v vlogo pedofila, ki v spletnih klepetalnicah navezuje stike z otroki in od njih poskuša izvedeti čim več podatkov ter se dogovoriti za srečanje. Eksperiment so opravili na priljubljeni klepetalnici mIRC, ki jo obiskuje večina slovenskih otrok in mladostnikov. Sprva so želeli čisto sproščen pogovor, kasneje pa so spraševali bolj intimne zadeve. Spraševali so predvsem dekleta, ki so jim preko spleta zaupale kar nekaj podatkov, ki bi še kako koristile kakšnemu pedofilu za pridobitev še večjega zaupanja, morda pa bi tudi dosegel, da bi se naivna deklica in deček seznanila z njim.

Otroci bodo varni takrat, ko bodo seznanjeni s pomenom besede, ko bodo šola, mediji in država začeli osveščati in seznanjati ljudi s pedofilijo in njenimi posledicami, ne pa da jih puščajo v nevednosti in s tem še bolj izpostavljajo morebitnim pedofilom. Zdi se nam, da javnost namenja premalo pozornosti temu problemu in ga ne jemlje dovolj resno. Z njim se bo soočila komaj takrat, ko bomo po televiziji spremljali številne zlorabe otrok, vendar bo takrat že prepozno.

13 Zaključek

Pedofilija – skrb vzbujajoče nasilje ali le prestopništvo, ki ne rabi posebne obravnave? Najino mnenje je, da je to še kako velik problem, ki se ga Slovenci mogoče še ne zavedamo, mu bomo pa tudi v bodoče v Sloveniji morali nameniti več pozornosti.

Sicer nisva zasledili podatkov, da bi bila Slovenija država z močno razširjeno pedofilsko mrežo, toda v svetu se le-te hitro širijo. Tudi pedofilija se pridružuje množici stvari, ki se s pomočjo novih medijev in tehnologije nezadržno globalizirajo. Samo vprašanje časa je, kdaj bo problem zajel tudi nas. Če se primerjamo s svetom, lahko vidimo, da tudi pri nas že delujejo programi za zaščito.

Prav je, da v svetu namenjajo toliko pozornosti prav problemu pedofilije. Žrtve teh zločincev so otroci, ki so nemočne žrtve. In bolj, kot bo javnost obveščena in osveščena o problemu, več storilcev bo pristalo za zapahi.

Vedno večji napredek v tehnologiji in komunikacijah je velikokrat omenjen kot krivec razmaha in dostopnosti pedofilskih vsebin. Pa vendar te nove pridobitve omogočajo tudi vsem tistim, ki se proti pedofiliji borijo, da so nenehno za petami prestopnikom in jim nezadržno dihajo za vrat.

Otroci so naše največje bogastvo, pravi pregovor. So naša prihodnost. Moramo jim omogočiti srečno otroštvo, saj bodo le tako lahko nadaljevali naše izročilo in ga prenašali na naslednje generacije.

14 Empirični del

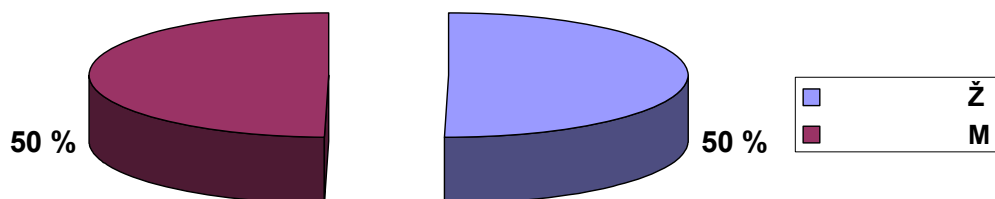
14.1 Anketa

Sestavili sva anketo, ki je bila namenjena celjskim srednješolcem. Kot sva pričakovali, je bilo nekaj dijakov zelo neresnih in malce nezrelih. Anketirali sva dijake Srednje zdravstvene šole, dijake Gimnazije Celje Center, dijake Ekonomske šole ter dijake Poslovno-komercialne šole Celje.

S to anketo sva želeli izvedeti, koliko dijakov sploh ve, kaj pomeni pojem pedofilija, kaj pomeni biti zlorabljen oziroma če poznajo koga, ki je že imel to neprijetno izkušnjo.

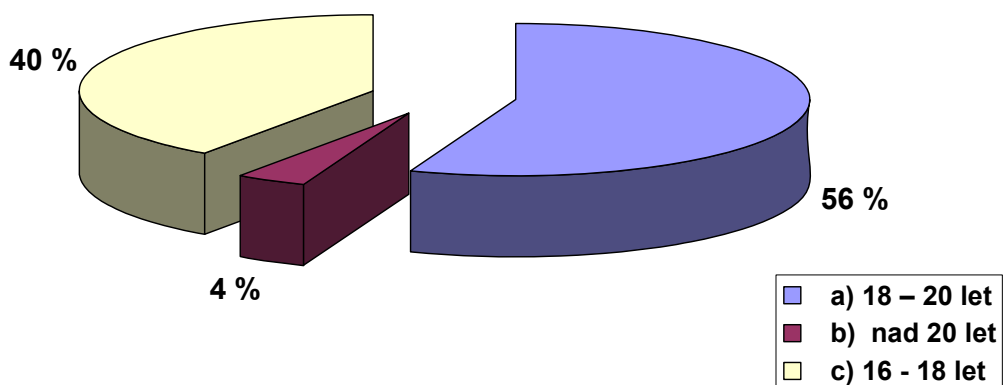
1. vprašanje: Spol?

Anketiranih je bilo 193 dijakov, od tega jih je bilo 96 dijakov in 97 dijakinj.

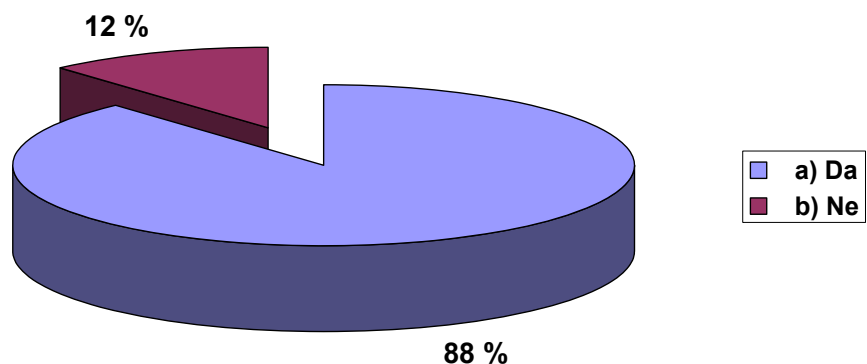
2. vprašanje: Starost?

Največ anketirancev je bilo starih med 18 do 20 let, najmanj pa dijakov nad 20 let.

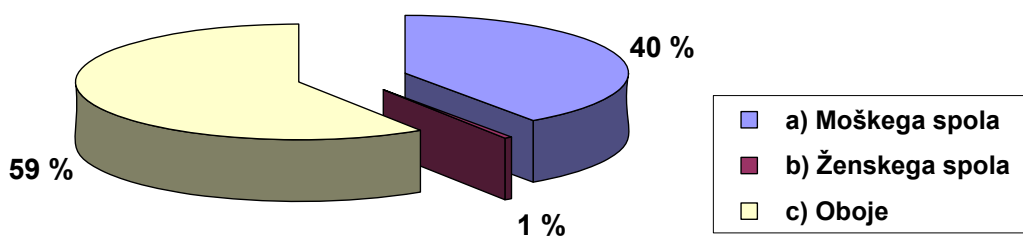
3. vprašanje: Ali veš kaj pomeni pojem pedofil?

Večina anketiranih dijakov, kar 88,6 % je vedelo ali pa vsaj približno uganilo, kaj pomeni pojem pedofil, žal pa se je našlo tudi nekaj dijakov, ki pa niso vedeli, kaj to pomeni in teh je bilo kar 11,4 %.

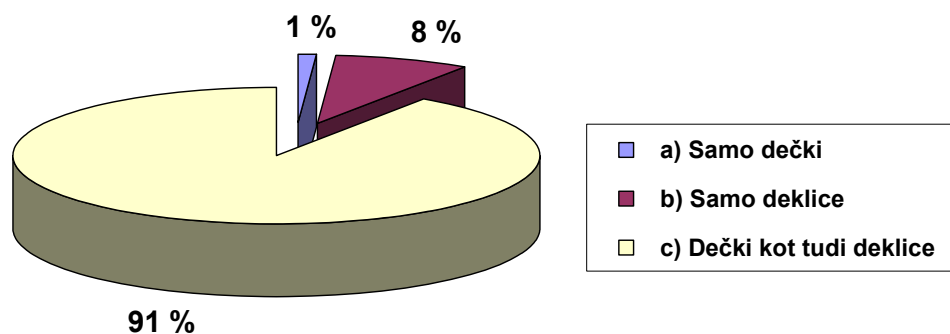
4. vprašanje: Ali je po vašem mnenju pedofil moškega ali ženskega spola?

Večina anketiranih 59,1 % je mnenja, da je pedofil lahko tako moškega kot tudi ženskega spola, med 193 anketiranimi je 40,4 % takšnih, ki menijo, da je lahko pedofil samo moškega spola, le 0,5 % pa jih je mnenja, da je pedofil lahko samo ženska.

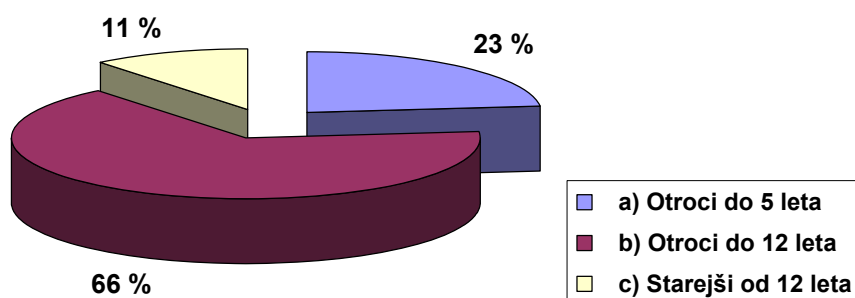
5. vprašanje: Kdo so večinoma žrtve pedofilov?

Večina anketiranih 90,7 % je bilo mnenja, da sta lahko zlorabljeni deček kot tudi deklica, 8,3 % je tistih dijakov, ki menijo, da je lahko zlorabljen samo nežnejši spol, 1 % pa je tistih, ki so mnenja, da to doleti le dečke.

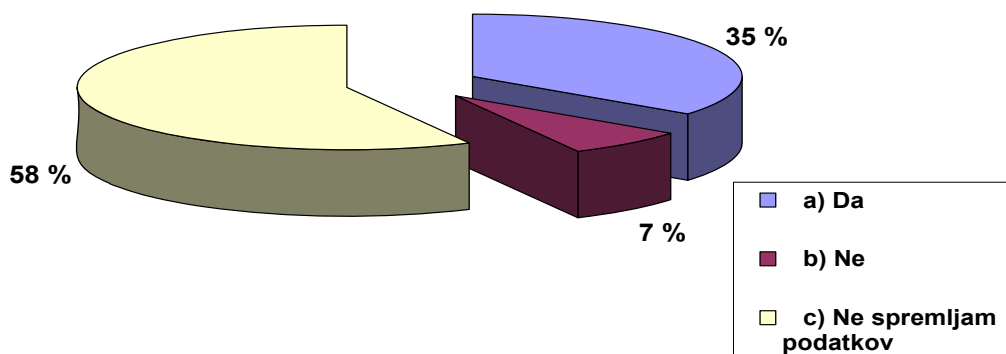
6. vprašanje: Kdo je po vašem mnenju ranljivejši za pedofila?

Večina dijakov 65,8 % je mnenja, da so otroci do 12 leta najbolj občutljivi, 23,3 % je mnenja, da otroci od do 5 leta starosti in 10,9 % jih je mnenja, da otroci od 12 leta naprej.

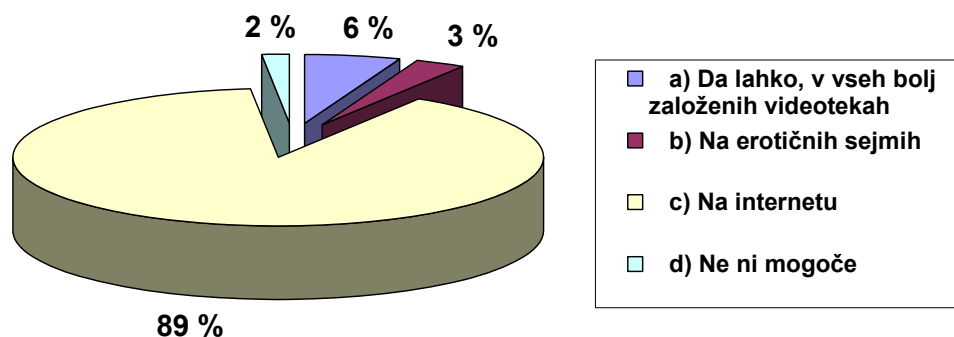
7. vprašanje: Ali je pedofilija v Sloveniji razširjena?

Žal sva ugotovili, da večina anketiranih dijakov ne spremlja podatkov, in to kar 57,5 %, nekateri od dijakov 35,2 % menijo, da je pedofilija že zajela celotno Slovenijo, 7,3 % dijakov pa meni, da pedofilija ni razširjena v Sloveniji.

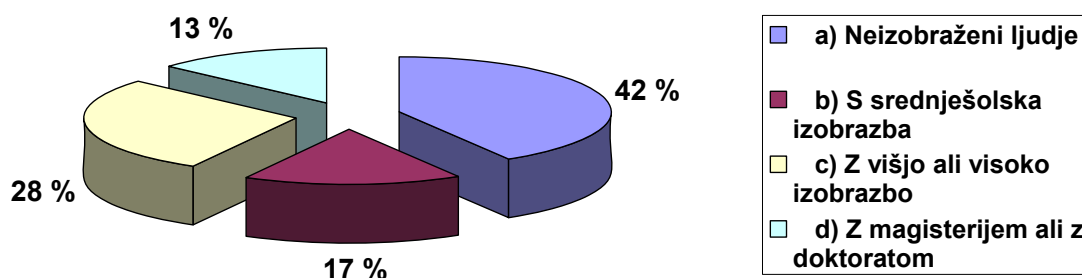
8. vprašanje: Ali lahko po vašem mnenju v Sloveniji dobiš material z otroško pornografijo in kje?

Večina anketiranih 89,6 % meni, da je takšnega materiala zadosti na internetu, sledi 57 % tistih, ki so mnenja, da se takšen material lahko dobi v bolj založenih videotekah, 3,1 % je takšnih, ki so mnenja, da lahko takšen material kupiš na erotičnih sejmih in 1,6 % dijakov je mnenja, da se tega pri nas sploh ne da kupiti.

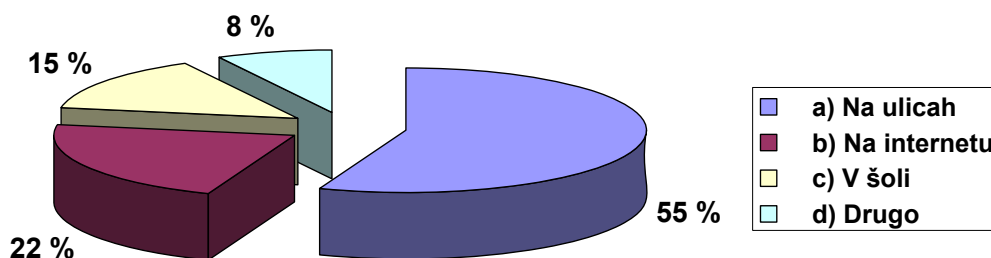
9. vprašanje: Pedofili so po večini:

Večina anketiranih 41,5 % je mnenja, da so pedofili neizobraženi ljudje, sledi jim 28,5 % dijakov, ki je mnenja, da so pedofili z višjo ali visoko izobrazbo, 16,6 % dijakov meni, da so pedofili z srednješolsko izobrazbo in 13,5 % jih je mnenja da so pedofili lahko z najvišjo izobrazbo (doktorat, magisterij).

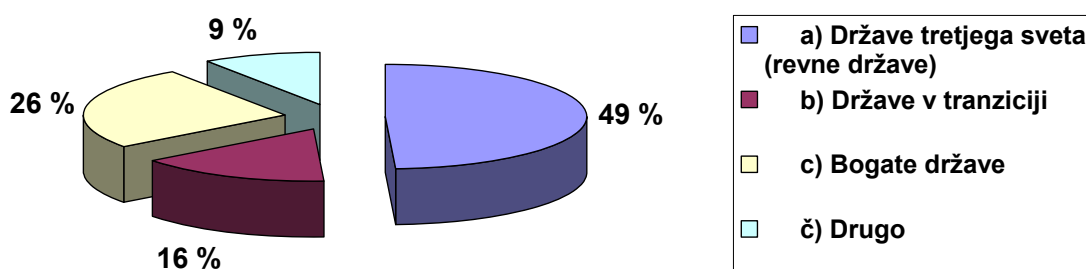
10. vprašanje: Pedofili si svoje žrtve pogosto zbirajo:

Večina anketiranih dijakov 56 % je mnenja, da pedofili svoje žrtve poiščejo na ulicah, 21,8 % dijakov meni, da si žrtve pridobivajo na internetu, sledi 14,5 % dijakov, ki pa so mnenja, da se to največkrat zgodi v šoli, med vsemi anketiranih pa je 6,8% dijakov, ki menijo, da se to lahko zgodi kjerkoli, celo v cerkvah. Obstaja pa tudi 1,0% tistih, ki odgovora ne vedo.

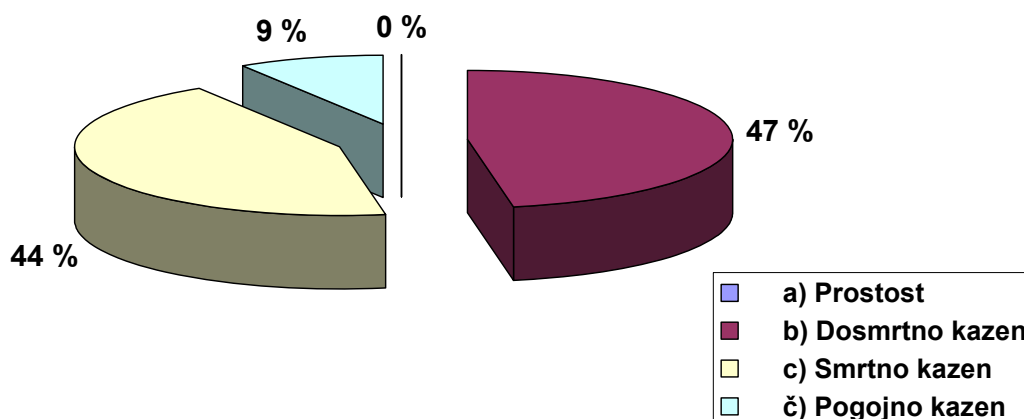
11. vprašanje: Iz katerih držav prihaja največ žrtev?

Večina anketiranih dijakov 49,2 % je bilo mnenja, da žrtve pogosto prihajajo iz revnih držav, zadosti je bilo tudi tistih, kar 25,9 %, ki menijo, da so žrtve pogosto iz bogatih držav. 15,5 % dijakov meni, da so žrtve iz držav v tranziciji, 4,7 % dijakov meni, da se to lahko zgodi vsepovsod. 4,7% dijakov ne ve odgovora

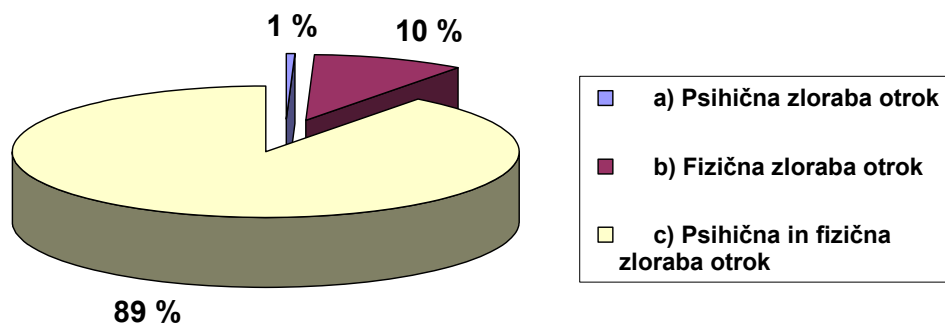
12. vprašanje: Po mojem mnenju si pedofil zasluži:

Večina anketiranih dijakov 47,2 % je bilo za dosmrtno kazen, od tega jih je tudi 44 %, ki menijo, da si pedofil zasluži smrtno kazen. 8,8 % dijakov bi pa pedofilu prisodilo pogojno kazen, nihče pa mu ne bi ponudil prostosti.

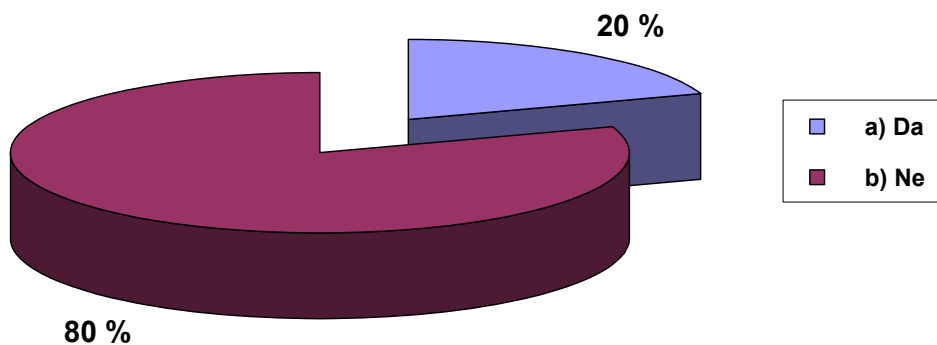
13. vprašanje: Kaj bi po tvojem mnenju sodilo pod pojem pedofilije?

Večina anketiranih dijakov 89,6 % je pod pojem pedofilije dalo psihično in fizično zlorabo otroka, 9,8 % dijakov meni, da gre le za fizično zlorabo in le 0,5 % dijakov meni, da gre za psihično zlorabo otrok.

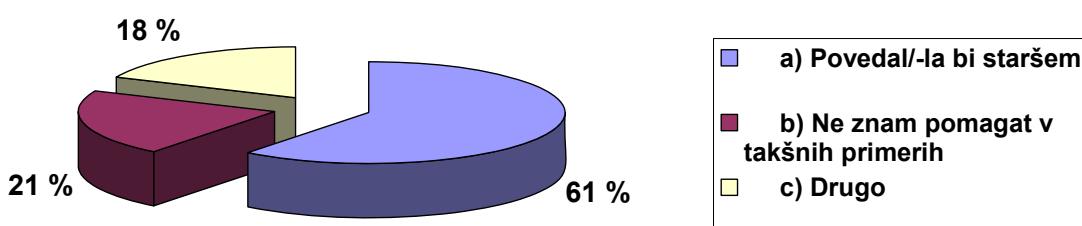
14. vprašanje: Poznate koga, ki je bil zlorabljen?

Kar sva predvidevali, se je tudi pokazalo. Večina anketirancev 80,3 % ne pozna nikogar, ki bi bil zlorabljen, presenečal naju pa je pritrdilni odgovor, saj kar 19,7 % dijakov pozna koga, ki bi bil zlorabljen.

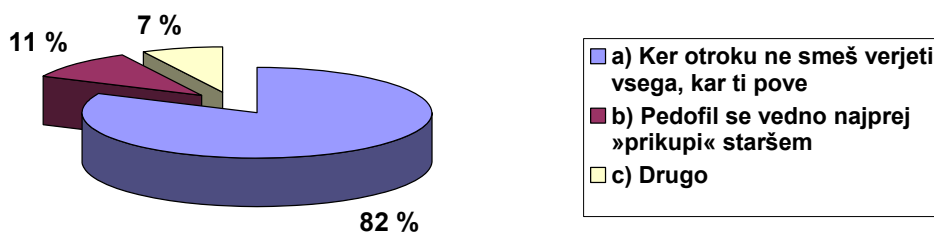
15. vprašanje: Kako bi ti pomagal/-la prijatelju, ki je bil zlorabljen?

Moram priznati, da so naju odgovori pri tem vprašanju presenetili, negativno seveda. Večina anketiranih 60,1 % bi povedala staršem, kar pa je čudno da kar 21,2 % ne zna pomagati v takšnih primerih. Nekateri mislijo, da je zloraba povsem preprosta in kar 4,7 % dijakov bi osebno poračunalo z pedofilom. 9,3 % dijakov bi poklicalo policijo, 1,6 % dijakov bi se poskušalo pogovoriti z njim, prav toliko bi ga poslalo k zdravniku, psihiatru, se pa žal najdejo tudi takšni 0,5 %, ki se pa žal ne bi več družili z zlorabljeno osebo.

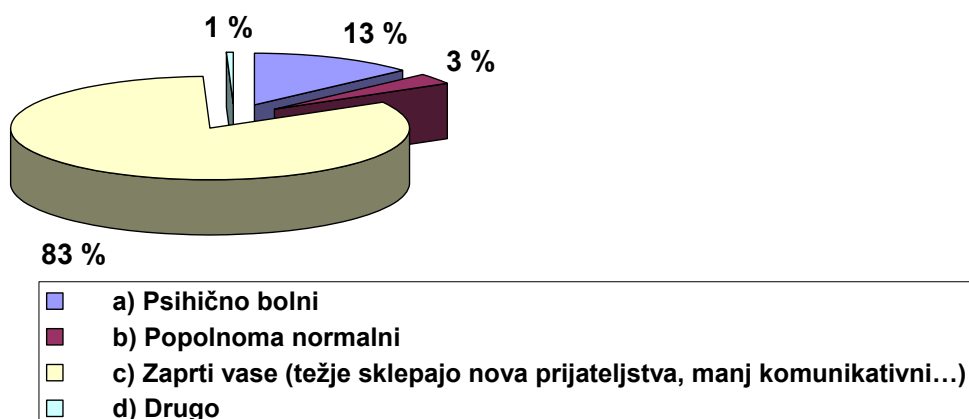
16. vprašanje: Starši zlorabljenih otrok po večini ne verjamejo otroku, ko jim pove da je bil zlorabljen. Zakaj?

Večina akentiranih 68,4 % meni, da otroku ne smeš verjeti vsega, kar ti pove. Da se pedofil najprej prikupi staršem, meni 25,4 % akentiranih dijakov, kar 20,6 % dijakov pa meni, da se starši te teme izogibajo in 3,6 % dijakov ne ve, zakaj.

17. vprašanje: Zlorabljeni otroci so kasneje v življenju:

Na zadnje vprašanje je večina dijakov 82,9 % odgovorilo, da so pogosto zaprti vase, 13,5 % dijakov meni, da so kasneje psihično bolni, le 3,1 % dijakov meni, da so lahko kasneje popolnoma normalni 0,5 % pa jih meni, da so lahko kasneje nasilni do drugih.

15 Ovrednotenje hipotez

H1 Pedofili so večinoma moškega spola, njihove žrtve pa so tako deklice kot tudi Dečki.

Hipotezo sva ovrgli. Večina dijakov meni, da je pedofil lahko moškega kot tudi ženskega spola. Večji delež akentiranih, kar 59,1 % je mnenja, da so pedofili lahko moškega in ženskega spola.

Hipotezo sva potrdili. Večina dijakov je bilo mnenja, da so žrtve, ne smo deklice temveč tudi dečki. Kar 90,1 % dijakov je bilo takšnega mnenja.

H2 Majhni otroci so bolj ranljivi zaradi svoje naivnosti in zaupljivosti.

Hipotezo sva potrdili. Po podatkih iz analize je večina dijakov, kar 65,8 %, prepričana, da so žrtve stare največ do 12 leta, saj so otroci pri teh letih zelo naivni in preveč zaupljivi.

H3 V Sloveniji pedofilija ni razširjena.

Hipotezo sva potrdili. Čeprav je večina dijakov mnenja, in to kar 89,6 %, da se takšne sporne vsebine dobijo na internetu, pedofilija še ni razširjena v Sloveniji.

H4 Izobrazbena struktura pedofilov je višješolska.

Hipotezo sva ovrgli. Le 28,5 % dijakov je mnenja, da gre za pedofile z višješolsko izobrazbo, večina, kar 41,5 %, je mnenja, da so pedofili po večini neizobraženi ljudje.

H5 V Sloveniji ne nastaja material z otroško pornografijo, temveč se le posreduje oziroma prenaša.

Hipotezo sva potrdili. Res je, za enkrat še pedofilija ni razširjena, kar pa ne pomeni, da se to ne more zgoditi, saj je bila večina akentiranih, kar 89,6 %, mnenja, da je internet pravi raj za takšne vsebine.

H6 Mladi so premalo obveščeni o pojmu pedofilije.

Hipotezo sva ovrgli. Čeprav naju je presenetilo, je večina, kar 89 %, dijakov vedelo kaj bi ustrezalo pojmu pedofilije.

H7 Svoje žrtve si pedofili izbirajo na internetu

Hipotezo sva ovrgli. Večina dijakov, kar 56 %, je bilo mnenja, da se pedofil raje poda na ulico, 22 % pa je bilo vseeno tistih, ki so mnenja, da je pedofil spretnejši in seveda varnejši na internetu.

H8 Največ žrtev prihaja iz vzhodnih držav (Albanija, Afrika, Irak, Iran...).

Hipotezo sva potrdili. Večina dijakov, kar 48 %, je mnenja, da so žrtve otroci, ki prihajajo iz revnejših držav, 26 % dijakov pa je bilo mnenja, da so žrtve otroci iz bogatejših držav.

H9 Dijaki so za smrtno kazen pedofilov.

Hipotezo sva ovrgli. Večina dijakov, kar 47 % je bilo mnenja, da si pedofil zasluži dosmrtno kazen, 44 % pa je tistih dijakov, ki so za smrtno kazen pedofilov.

16 Viri in literatura

Elektronski viri:

<http://www.nasvet.com/pedofilija/> (12.1.2007)
http://cvekalnica.myfreeforum.org/Cerkev_in_pedofilija_about395.html (12.1.2007)
http://24ur.com/bin/article.php?article_id=3081301 (13.1.2007)
<http://www.dnevnik.si/brane/Html1.htm> (13.1.2007)
<http://www.indexprohibitorum.si/index-prohibitorum/pedofilija-in-sovrazni-govor>
(13.1.2007)
http://www.24sata.hr/dossier/pedofilija_svijet/ (12.1.2007)
<http://www.najdi.si/filter/> (12.1.2007)
<http://www.cyberangels.org> (13.1.2007)
<http://www.icra.org> (13.1.2007)
<http://www.iwf.org.uk> (13.1.2007)

Drugi viri:

- Kazenski zakonik Republike Slovenije (1994)
- POŽARNIK, Hubert (1984): Zdrava in motena spolnost, Cankarjeva založba, Ljubljana
- VERBINC, France (1989): Slovar tujk, Cankarjeva založba, Ljubljana
- POPOV, Jurij (2002): Trgovina z ljudmi – somrak civilizacije ali kaos globalizacije. Ljubljana: Društvo Ključ – center za boj proti trgovini z belim blagom
- SCOTT, R. George (1969): Najstarejša obrt – prostitucija od antike do današnjih dni. Cankarjeva založba, Ljubljana
- -POPOV, Jurij (1999): Sence rdečih luči – prostitucija na slovenskem. Založba Magnolija, Ljubljana
- VELJKOVIČ, Božidar (2002): Dekriminalizacija in legalizacija prostitucije v Sloveniji. Raziskovalna naloga. Poslovno- komercialna šola Celje, Celje
- Smrklja; Revija za punce in fante, izdaja – DELO REVIJE, d.d. Ljubljana, 2004 Ljubljana
- PINTER, Bojana dr. med. 2004. Varna izbira za odgovorno spolnost. Schering AG Berlin, Podružnica za slovenijo

17 Priloge

Pozdravljeni!

Sva dijakinji 2.č PTI razreda Poslovno-komercialne šole Celje. V tem šolskem letu sva se odločili za raziskovalno nalogo, v kateri bova podrobneje preučili pojem pedofilija in kaj vse se v svetu pedofilije dogaja. Pred nama je veliko dela, zato vas prosiva za vašo pomoč. Pred vami so kratka vprašanja, odgovarjajte iskreno, **pri vsakem vprašanju je možen le en odgovor.**

Anketa je anonimna.

Že v naprej se zahvaljujema.

ANKETA

1. Spol: M Ž

2. Starost:

- a) 18 – 20 let
- b) nad 20 let
- c) 16- 18 let

3. Ali, veš kaj pomeni pojem pedofil?

- a) Da, _____
- b) Ne

4. Ali je po vašem mnenju pedofil po večini moškega ali ženskega spola?

- a) Moškega spola
- b) Ženskega spola
- c) Oboje

5. Kdo so večinoma žrtve pedofilov?

- a) Samo dečki
- b) Samo deklice
- c) Dečki kot tudi deklice

6. Kdo je po vašem mnenju ranljivejši za pedofila?

- a) Otroci do 5 leta
- b) Otroci do 12 leta
- c) Starejši od 12 leta

7. Ali je pedofilija v Sloveniji razširjena?

- a) Da
- b) Ne
- c) Ne spremljam podatkov

8. Ali lahko, po vašem mnenju, v Sloveniji dobiš material z otroško pornografijo in kje?

- a) Da lahko, v vseh bolj založenih videotekah
- b) Na različnih sejmi
- c) Ne ni mogoče

9. Pedofili so po večini:

- a) Neizobraženi ljudje
- b) S srednješolsko izobrazbo
- c) Z višjo ali visoko izobrazbo
- d) Z magisterijem ali doktoratom

10. Pedofili si svoje žrtve pogosto zbirajo:

- a) Na ulicah
- b) Na internetu
- c) V šoli
- d) Drugo: _____

11. Iz katerih držav prihaja največ žrtev?

- a) Države tretjega sveta (revne države)
- b) Države v tranziciji
- c) Bogate države
- č) Drugo: _____

12. Po mojem mnenju si pedofil zasluži:

- a) Prostost
- b) Doslavno kazen
- c) Smrtno kazen
- č) Pogojno kazen

13. Kaj bi po tvojem mnenju sodilo pod pojem pedofilije?

- a) Psihična zloraba otrok
- b) Fizična zloraba otrok
- c) Psihična in fizična zloraba otrok

14. Poznate koga, ki je bil zlorabljen?

- a) Da
- b) Ne

15. Kako bi ti pomagal/-la prijatelju, ki je bil zlorabljen?

- a) Povedal/-la bi staršem
- b) Ne znam pomagat v takšnih primerih
- c) Drugo: _____

16. Starši zlorabljenih otrok po večini ne verjamejo otroku, ko jim pove da je bil zlorabljen. Zakaj?

- a) Ker otroku ne smeš verjeti vsega, kar ti pove
- b) Pedofil se vedno najprej »prikupi« staršem
- c) Drugo: _____

17. Zlorabljeni otroci so kasneje v življenju:

a) Psihično bolni

b) Popolnoma normalni

c) Zaprti vase (težje sklepajo nova prijateljstva, manj komunikativni ...)

d) Drugo: _____